

Weinig politieke verschuivingen in studentengeleding

Opkomst onder studenten bij raadsverkiezingen daalt weer

"Bedroevend," noemde Gerard Hensen, secretaris van het stembureau de opkomst onder studenten voor de jongste verkiezingen voor de universiteitsraad en faculteitsraden. Afgelopen vrijdag bleek tijdens de openbare zitting van het Centraal Stembureau dat dit jaar nog maar 42% de moeite heeft genomen om te stemmen. En dat terwijl Hensen en de zijnen vijf dagen "op locatie" zaten zodat iedere student die niet schriftelijk had gestemd, dit alsnog persoonlijk in een stembokje kon doen.

Vorig jaar, toen de verkiezingen van de studenten samenvielen met die van het personeel, vulde nog 44% van het stude-rend deel van de universitaire bevolking een stembiljet in. Ook geen getal om op-gewonden van te raken, maar de belang-stelling was in ieder geval groter dan het jaar er voor. Die stijgende lijn is nu echter weer omgebogen.

De studenten gezondheidswetenschap-pen zijn de grootste oorzaak van de da-lende belangstelling. Stemde vorig jaar nog 48% van hen, dit jaar viel het per-centage weer terug naar het niveau van 1990 (41%). Ook de juristen toonden minder belangstelling. De faculteit ge-neeskunde daarentegen, die van oudsher op een relatief hoge opkomst kan rekenen, maakte haar faam weer waar. Van al haar studenten bracht 52% zijn stem uit. De opkomst van de economen, wat betreft participatie traditioneel juist de groep met het laagste democratisch gehalte, zakte niet onder de kritieke 35%. Net als vorig jaar vulde 38% een stembiljet in en zijn de vier zetels van de studentengeleding weer veilig gesteld.

Politiek gezien is er weinig veranderd bin-nen de studentenvertegenwoordigingen in de verschillende raden. De universiteits-raad zal in september wel wat nieuwe gezichten verwelkomen, maar qua politie-ke kleur blijft alles bij het oude. NSEM blijft onder aanvoering van Marry Mos, de enige kandidaat voor de U-raad die de kiesdeler haalde, drie zetels bezetten, DOPE twee en Rechtsstreeks één.

Over het geheel genomen heeft NSEM een zetel verloren. In de faculteitsraad van geneeskunde raakte de studentenvak-bond een van haar twee zetels aan M.F.V. Reflex kwijt. "Heel jammer," vindt het scheidende NSEM U-raadslid Jürgen de Graaff. "Wij hadden die zetel liever aan het GOS verloren. Daarvan weten we zeker

Spanning wordt secretaris van Stembureau bijna te machtig (foto Nelis Tutkey)

dat zij een deskundige inbreng hebben. Van die anderen is het nog maar afwach-ten."

De twee vrouwelijk kandidaten van het GOS (Geneeskundige Onafhankelijke Stu-dentenbeweging) zijn het (natuurlijk) eens met De Graaff en vinden het om te "hui-len" dat ze niet in de faculteitsraad terecht zijn gekomen. Ze hadden het verkiezings-spelletje misschien beter moeten spelen, constateren zij achteraf. "Ik heb meer stemmen gekregen dan de nummer 1 van Reflex. Maar wij stonden maar met vier mensen op de lijst," legt Geraldine Leusink uit. "Dat is onze fout geweest. Reflex kwam met een lijst van negen. Iedereen haalt altijd wel een paar stemmen binnen. Individueel komen zij niet beter uit de bus,

maar wel bij elkaar opgeteld. En daar gaat het om."

DOPE haalde een zetel bij rechten ten koste van Rechtstreeks, maar verloor haar ijzersterke positie bij economie (DOPE maakte het afgelopen studiejaar daar de hele studentengeleding uit). Daar spreekt KIES (letters die volgens de betrokkenen zouden kunnen staan voor Kritisch Inge-stelde Economie Studenten) voortaan een woordje mee.

De studenten algemene wetenschappen zijn niet naar de 'stembus' gegaan. Dat was niet nodig. Voor de twee beschikbare studentzetels hadden zich maar twee kandidaten gemeld, zodat verkiezingen overbodig waren.

Riki Janssen

LSVb reageert gematigd positief

Bestuursvorm mag variëren, maar studenteninvloed moet blijven

"S"tudenten zijn mondige, kritische deelnemers aan het onderwijs". Ze moeten vooral meer betrokken worden bij de kwaliteitsbewaking. Dat schrijft minis-ter Ritzen in zijn nieuwe notitie over de bestuursvorm in het hoger onderwijs. Zo-als verwacht krijgen de instellingen meer vrijheid bij het inrichten van hun bestuur. Maar de bewindsman stelt ook enkele voorwaarden.

De universiteiten moeten de rol van de

studenten te versterken, vindt Ritzen. Het gaat om de studierichtingscommissies of SRC's, die voor de helft uit studenten be-staan maar in praktijk vaak weinig invloed hebben. De minister wil geld uittrekken voor scholing van studentleden. En een faculteit moet de nu nog ontbrekende macht krijgen, adviezen van de SRC daad-werkelijk aan vakgroepen op te leggen. Bovendien wil Ritzen de band van de SRC met de faculteit versterken door haar le-

den te laten benoemen door faculteits-raad en -bestuur.

Naast de studenteninvloed gaat de notitie van Ritzen vooral over de vergrote auto-nomie van instellingen. Bij het WO volgt hij het rapport-Van der Zwan uit decem-ber: elke universiteit mag in een charter bestuursregels opnemen die afwijken van de huidige wet. Door deze vergrote varia-

Vervolg op pagina 3

Inhoud

PAGINA 5

Regout

Petrus Regout, Maastrichts en Neerlands eerste grootindustriële, geniet hier ter stede geen al te gunstige reputatie. Dat is niet geheel terecht, vindt promovendus Ad van Irterson. Hij analyseerde de stijl van de leider in moderne managementtermen en concludeerde tot een paternalistische, maar geen hard-liberale stijl.

PAGINA 6

Trinidad

Afscheid van Trinidad. Niet dat Marcel Hilwig er weg gaat, integendeel. Het is er altijd feest ook als er niets te vieren valt, dus wie zou daar dan weg willen? Het afscheid betreft Hilwig zelf: zijn laatste twee tropische overpeinzingen staan in dit zomernummer.

PAGINA 7

Euregionalisering

Internationalisering begint op de fiets, hield minister Ritzen ons niet zo lang geleden voor. Maar dat de fiets een traag vervoermiddel is, waarmee je bovendien moeilijk door betonnen scheidingswanden breekt, blijkt weer eens in de moeizaam tot stand komende samenwerking tussen de ALMA-partners Aken, Luik en Maastricht.

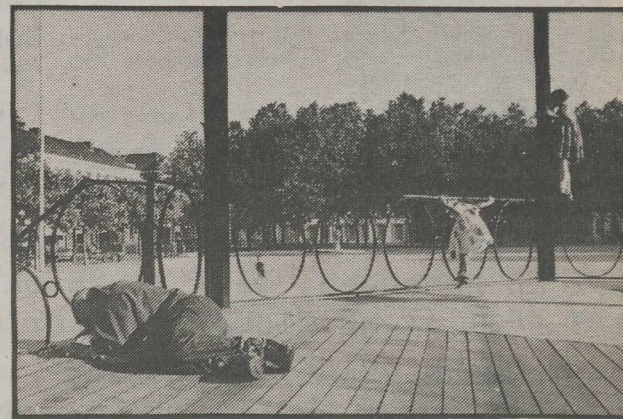
PAGINA 8-9

Wij, zij en het zij aan zij-gevoel

Als straks de huisstijl wordt ingevoerd, is het te laat om te protesteren. Als waarschuwing tegen een verplichte huisstijl een techno-thriller met in de hoofdrollen Jan des Bouvrie, zijn bouwvrij Gertjan, VVV-voorzitter Dittrich en nog vele anderen.

PAGINA 16

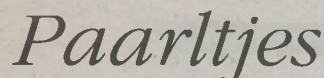
Dakloos

Tijdens de zomermaanden vallen ze wat minder in het oog. Dan vermengen ze zich geruisloos onder de vele joggingpakken en opzichtig gekleurde, (te) korte broeken van de toeristen. Natuurlijk zal de echte kenner ze er zo tussenuit vissen. Want die weet direct dat het ongeschoren hoofd, de rouwrandjes onder de nagels, het aangevreten plastic zakje en het half volle flesje bier duiden op een echte dakloze.

Vakantie

Dit is de laatste Observant van dit studiejaar. De volgende jaargang begint op 20 augustus met een speciaal introductienummer. Mededelingen voor het Bulletin kunnen tot 6 augustus worden ingeleverd. De redactie wenst u een mooie vakantie.

Iedere letter, leesteken of spatie is één hokje

[illegible]

- Vanaf zaterdag 20 juni 50% korting op alle reeds afgeprijsde boeken bij de Academische Boekhandel

• Tk huis in België ZZ-Bolder 3slk, tuin. Fel. 012-453750

Observant 35 • 18 juni 1992

• DAMESDISPUUT AMICITIA zoekt nieuwe leden!!!! Gewoon bellen:043-219824 tevens antwoord op al uw andere vragen

• Eindejaarsfeest OURANOS Zi-Za-Zomer 25 jun
Hemel.

Observant

HOP
Samen met negen
andere
universiteitsbladen is
Observant
aangesloten bij het
Hoger Onderwijs
Persbureau.

ECS 386-SX 25 Color

- 80386-SX op 25 MHz, Landmark 32
- 2 MB geheugen, max: 16 MB on board
- 3.5" 1.44 MB floppy disk drive
- 40 MB Harddisk, 22 ms, IDE
- 2 serieel, 1 parallel en 1 game
- 512 kB VGA-kaart, 1024 x 768 x 16
- Mini-Tower, 200 watt met display
- extended AT keyboard, 101 keys
- Color MultiScan Monitor max 1024 x 768, 0.28

2.395.- INCL BTW OOK ANDERE CONFIGURATIES MOGELIJK !

- 105 MB Harddisk, 16 ms ipv 40 MB, meerprijs 300,- incl btw
- 1 MB VGA Tseng ET 4000, 1024x768x256, meerprijs 150,- incl btw

ECS is geopend 7 dagen per week van 9.00 tot 21.00 uur, maar alleen na telefonische afspraak. ECS geeft 1 jaar garantie !

Decaan Sanders: privacy van patiënten belemmert medisch onderzoek

Onderzoekers moeten vrije toegang krijgen tot patiëntengegevens

Medische gegevens van patiënten moeten ook zonder hun uitdrukkelijke toestemming, beschikbaar worden gesteld voor wetenschappelijk onderzoek, vindt prof. Sanders, decaan van de medische faculteit. De privacy van patiënten is belangrijk, maar de overdreven nadruk die de wetgever, overheid, gezondheidsjuristen en landelijke adviesorganen daarop leggen, belemmert het medisch onderzoek.

De huidige regelingen omtrent het gebruik van medische gegevens zijn slecht, verkondigde prof. dr. mr. Sanders afgelopen vrijdag tijdens zijn inaugurele rede ("Gebruik van medische gegevens en van lichaamsmateriaal voor wetenschappelijk onderzoek; van 'nee, tenzij' naar 'ja mits'") als hoogleraar gezondheidszorgbeleid. Een onderzoeker mag op dit moment geen patiëntgegevens en 'lichaamsmateriaal' (zoals bloed, vocht, weefsels, organen) gebruiken, tenzij de patiënt daarvoor uitdrukkelijk toestemming geeft. Dit 'nee, tenzij' zorgt er voor dat de wetenschappelijke wereld niet snel nieuw onderzoek kan uitvoeren. "Als je eerst zes brieven moet schrijven en honderd mensen moet vragen of zij hun gegevens beschikbaar willen stellen, kun je een onderzoek op vlotte wijze wel vergeten," zegt Sanders. De wetgever, overheid, gezondheidsjuristen en landelijke adviesorganen zijn aanhangers van het 'nee, tenzij-principe' omdat zij de privacy van de betrokkenen zo veel mogelijk willen beschermen. Dat wil Sanders ook, maar hij wijst er op dat de medische wereld niet alleen rekening kan houden met het individuele patiëntenbelang. Het wetenschappelijk onderzoek moet ook ruim baan krijgen, want dat is in ieders belang. "Geneeskunde kun je niet isoleren tot de verhouding arts-patiënt. Wanneer mevrouw Pietersen behandeld wordt, gebeurt dat op basis van ervaring met andere patiënten en onderzoek. Voor dat laatste heb je niet alleen ratten en muizen nodig, maar ook gegevens van mensen." Om zijn bewering wat kracht bij

Prof. Sanders: "Geneeskunde kun je niet isoleren tot de verhouding arts-patiënt. Wanneer mevrouw Pietersen behandeld wordt, gebeurt dat op basis van ervaring met andere patiënten en onderzoek." (foto Nelis Tutkey)

te zetten geeft Sanders een voorbeeld. Tien jaar geleden ging nog bijna iedereen die leed aan de ziekte van Hodgkin dood. Nu is iemand die daaraan lijdt niet meer ten dode opgeschreven. "De wetenschap is op dit gebied met sprongen vooruit gegaan. Door het wetenschappelijk onderzoek waarbij de patiëntgegevens en lichaamsmateriaal zijn gebruikt." Sanders vindt dan ook dat onderzoekers, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de betrokkenen, gebruik moeten kunnen maken van patiëntgegevens en lichaamsmateriaal. Daarom wil hij het 'nee, tenzij' graag vervangen door een 'ja, mits': De gegevens mogen worden gebruikt, mits de patiënt hiertegen expliciet bezwaar maakt. Over de privacy hoeft zich niemand zorgen te maken, meent de decaan van de medische faculteit. De gegevens worden geanonimiseerd wanneer ze worden verstrekt aan derden. Mevrouw Pietersen wordt op die manier bijvoorbeeld B121. De

leutel om deze codes weer tot bestaande mensen te herleiden is alleen in handen van de arts. Voordeel van het gebruik van codes is dat de onderzoeker, in een later stadium van het onderzoek, wanneer nodig, nog extra gegevens van de betrokkenen kan opvragen. En ontdekt hij tijdens zijn onderzoek iets in het belang van de patiënt, dan kan hij dit weer doorgeven aan de leverancier van de gegevens. Het is volgens Sanders wel noodzakelijk dat de patinten door de ziekenhuizen, huisartsenpraktijken en andere gezondheidszorginstellingen goed worden geïnformeerd. Zij moeten weten dat artsen er vanuit gaan dat de patiënt zijn gegevens beschikbaar stelt, mits het tegendeel blijkt. Ook moeten zij op de hoogte worden gesteld van de noodzaak van onderzoek en waarom hiervoor medische gegevens en eventueel lichaamsmateriaal nodig zijn.

Riki Janssen

Oliedom

Het is vrijwel uitgesloten dat Maastrichtse studenten na minimaal vier jaar onderwijstherapie nog sullige sukkels zijn. Zonder tussenkomst van verzekering of ziekenfonds leren ook de meest klunzige klungels van zich af bijten in onderwijsgroepen. Bazig voorzittertje spelen, de verlegen underdog nog eens flink afstraffen met die fuck-FOG en het snoeren van al te beweeglijke docentenmonden (want bewaken slechts proces) maken de Maastrichtse student tot een hyperassertief beest. De hopeloze gevallen (na enkele jaren Maastricht nog schuw) kunnen het, met tussenkomst van verzekering of ziekenfonds, nog elders proberen (raadpleeg daarvoor niet de Gouden Gids, stap gewoon naar het RIAGG). Therapieën tegen verlegenheid, sociale angst en subassertiviteit raakten de afgelopen decennia in de mode. Dat komt, aldus de Amsterdamse psycholoog Gomperts, doordat sociale gelijkheid tot ideaal verheven is en machtsverschillen tussen mensen uit verschillende sociale lagen zijn afgenomen. Gomperts promoveerde begin mei op het proefschrift 'De opkomst van de sociale fobie: een sociologische en psychologische studie naar de maatschappelijke verandering van psychische verschijnselen'. Op pagina 111 van zijn bij Bert Bakker uitgegeven boek, meldt Gomperts dat niet alleen verlegenheid, sociale angst en subassertiviteit tegenwoordig verkeerd zijn. Hij besteedt een hele serieuze pagina van zijn dissertatie aan de behandeling van hyperassertiviteit. Ook dat is volgens Gomperts in onze maatschappij een taboe. Hij trekt die konklusie na het lezen van de 'training in subassertiviteit, een groepstherapie voor hyperassertieve mensen'. Deze werd ontwikkeld door Kees van der Velden, een psychotherapeut die prachtige en soms uiterst grappige stukken schrijft. Zijn training in subassertiviteit zou voor het eerst gepubliceerd zijn in het tijdschrift 'Acta Pseudologica et Fantastica Neerlandica'. Ik citeer: "... werd de deelnemers geleerd geleidelijk minder zelfbewust, zelfingenomen en direct te worden: verlegenheid, zelfkritiek, onhandigheid en een meer binnensmondse manier van communiceren werden als alternatieve vaardigheden aangeleerd en versterkt." "Alle deelnemers bleken habituele opscheppers, terwijl gulzigheid bij zeven cliënten aangetoond kon worden. Niemand was in staat acceptabel verlegenheidsgedrag te vertonen: met name de vaardigheden stotteren, blozen en struikelen bleken rudimentair ontwikkeld." Aan de hand van verschillende tests werd gemeten hoe hyperassertief de deelnemers waren. De Indiase volksmuziektest, de ik erger me hier dood-test, de busmisttest, de snauwtest en de verlegenheidstest werden afgenomen. Ik pik er één uit: de verlegenheidstest. "U bent in de kamer van een vriend. Uw vriend zelf is even naar het toilet en op zijn bureau ziet U een brief liggen. U besluit die even in te zien. Terwijl U erachter komt dat het om een vertrouwelijk schrijven van 's mans vriendin gaat, komt Uw vriend onverwacht vroeg weer binnen. U doet het volgende: (1) U excuseert zich voor Uw nieuwsgierigheid, (2) U probeert de brief ongemerkt weer terug te leggen op het bureau, (3) U vraagt of U de brief even rustig uit kunt lezen, (4) U leest verder en (5) U leest hardop verder. Bij de antwoorden op deze vraag werden door twee deelnemers opmerkingen geschreven. Bij antwoord 1 stond: 'Hoezo?' Bij antwoord 2: 'Waarom ongemerkt?' Twee deelnemers streepten zowel antwoord 1 als 4 aan. Een deelnemer koos 5, een ander koos 3 en de rest koos 4." Verder werd er ook huiswerk gegeven: "De eerste zitting werd besloten met de opdracht ten minste eenmaal in de komende week grondig af te gaan" en "met alle groepsleden werden bloesoefeningen gedaan". In de communicatie-oefening ging het er om dat de deelnemers leerden roddelen en hints geven in plaats van direct uitgesproken boodschappen. De succesvolle Maastrichtse student zou met een dergelijke vaardigheidstraining natuurlijk geholpen zijn. Voor Gompie daarentegen is het te hopen dat-ie een succesvolle assertiviteitstraining achter de rug heeft. Want Gompie is oliedom. Wie gelooft er nu zoiets? Bovendien liegt hij dat-ie de oorspronkelijke publikatie in het 'Acta Pseudologica et Fantastica Neerlandica' las (hij verwijst daar naar): dat tijdschrift bestaat helemaal niet. Ook Christien Brinkgreve, hoogleraar vrouwenstudies, is domdomdom. In het NRC schreef zij op 16 mei een column en zij meldde blij te zijn met de ontwikkelingen binnen de psychotherapie ter bestrijding van het hyperassertieve kwaad. Zouden zij en Gompie er in gestonken zijn omdat zij zich enerzijds graag als wetesjapstheoretici voordoen en zich anderzijds ook inhoudelijk tegen een fenomeen aan willen bemoeien?

Anita Jansen

Studenteninvloed

Vervolg van pagina 1

tie - ondermeer in de machtsverhouding tussen bestuurscentrum en faculteiten - kan de bestuursvorm beter aansluiten bij de lokale behoeften of bestuurscultuur. Toch legt de bewindsman de nieuwe vrijheid op een aantal punten aan banden. Wil hij een charter goedkeuren, dan is eerst een zware toetsing nodig door een onafhankelijke commissie; een eis is "blijvende betrokkenheid" van studenten bij het bestuur. Verder houdt Ritzen vast aan zijn plan voor management audits bij de universiteiten. Dat is een screening van de bestuurskwaliteit door onafhankelijke deskundigen. De oplossing van één probleem wordt veel soepeler geregeld. Dat is de scheiding tussen 'bestuur' en 'beheer' van de universiteit. Om die te doorbreken, zal geen charter of goedkeuring nodig zijn: Ritzen wil bij wet regelen, dat een universiteit beheersbevoegdheden bij een faculteit mag leggen. Daardoor wordt integraal management mogelijk, waarbij onderwijs- en onderzoeksbeleid in dezelfde hand ligt als personeels- en apparatuurbeleid. Doorredenerend stelt Ritzen dat ook faculteitsraad en dienstcommissie dan wellicht beter zouden kunnen samensmelten tot één raad.

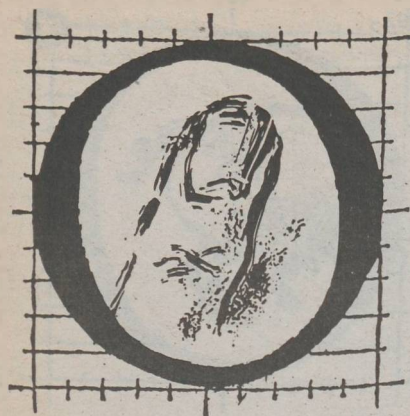
De Landelijke Studentenvakbond reageert voorzichtig positief op de voorstellen. De bond is tevreden over de verhoogde status van de SRC's. Tegelijk vindt de LSVb dat Ritzen de bezorgdheid over de gevolgen van universitaire charters niet wegneemt: zijn formuleringen over 'betrokkenheid' en 'invloed' van studenten zouden daarvoor te vaag zijn. Hierbij verwijst de bond naar de recente plannen van het Nijmeegse universiteitsbestuur, waarbij studenten volgens hem worden teruggedrongen in een "onbeduidende adviesrol". Dit plan ligt op dit moment overigens ook in Nijmegen hevig onder vuur. De VSNU toont zich in haar eerste reactie vooral tevreden over het feit dat de minister meer ruimte wil scheppen voor het genoemde 'integraal management'. Ook met versterking van studierichtingscommissies is men het eens; visitatierapporten van de VSNU hebben vaak op de noodzaak daarvan gewezen. Wel vindt de vereniging dat een minister die vrijheid wil bieden voor eigen bestuurs-charters daaraan dan niet teveel voorwaarden moet stellen. Juist over die voorwaarden lijkt men de komende weken nog wat te willen onderhandelen. Maar de tijd is kort: op 6 juli is 'afrondend overleg' met de minister gepland.

HOP/ Frank Steenkamp

GGK productief

De medewerkers van de vakgroep geestelijke gezondheidskunde (GGK) produceren meer wetenschappelijke artikelen dan hun collega's in de rest van het land. Dit blijkt uit een onderzoek naar de Nederlandse produktie van tijdschriftartikelen op het gebied van de psychologie dat onlangs werd gepubliceerd in het maandblad 'De Psycholoog'. Het onderzoek heeft de publikaties van Nederlandse psychologen in binnen- en buitenlandse tijdschriften geteld. In totaal waren dat er sinds 1987 2.456. De RL was goed voor 298 opstellen, en eindigt daarmee op een zevende plaats. De Rijksuniversiteit Groningen gaat op kop. Wanneer gekeken wordt naar de produktie van individuele auteurs komt de Maastrichtse vakgroep GGK als beste uit de bus. Prof. Marcel van den Hout, voorzitter van de vakgroep, voert met 42 artikelen een lijst aan van Nederlandse auteurs met het grootste aantal artikelen op basis van de eerste vier "auteursnamenposities". Zijn medewerker Harald Merckelbach staat nummer een op de lijst waarbij alleen die artikelen meetellen waar de betrokkene als eerste auteur wordt genoemd. Behalve deze twee toppers staan Anita Janssen, Erik Griez, Johan Vlaeyen en Margo van der Molen ook hoog genoteerd op beide lijsten.

Riki Janssen

Bladeren

Bart Brouwers

Krap

Er zijn deze dagen nogal wat klachten hoorbaar uit geneeskundige en gezondheidswetenschappelijke hoek. De verhuizing is niet iedereen even goed bevallen. Van weliswaar bouwvallige, tochtige en vochtige kamers is men terecht gekomen in heerlijk warme, moderne maar ook erg donkere en krappe kamertjes. Als je alles bij elkaar optelt is de conclusie misschien toch positief, maar zover zijn sommigen nog niet. Die zien voorlopig alleen de vier muren die wel erg dicht op elkaar staan en het minimale raampje waarvan er een aantal niet eens opengaat, als er al een inzit. Maar we kunnen ons troosten, want ook andere universiteiten kennen dit probleem. Leiden bijvoorbeeld. Daar komt het voor dat vier medewerkers samen moeten doe met één bureau, of dat negen vierkante meter gedeeld moeten worden door twee personen. Een van de redenen is dat steeds meer functies part-time bezet worden, waardoor in totaal meer medewerkers aangesteld moeten worden zonder dat daarvoor ruimte is. Bij de vakgroep Burgerlijk Recht heeft men er een systeem voor ontworpen. Wie het langst zit mag

een kamer hebben, maar als blijkt dat iemand anders er meer recht op heeft moet die zonder pardon zijn hok afstaan. "Het meest frustrerende is dan wel een grote hoogleraarskamer die de helft van de week leegstaat, terwijl anderen nooit zeker zijn van een plekje", aldus een medewerker. Een ander prijst zichzelf gelukkig met zijn zes vierkante meter vlak onder het dak. Voorlopig zit hij er alleen. "Claus-trofobisch ben ik niet." (Mare)

Humor

Je zou het er misschien niet verwachten, maar de technische universiteit van Delft herbergt een Vereniging voor Vrijheid, Optimisme en Humor. "Studenten willen wel eens iets anders dan alleen denken en saaie theorieën tot zich nemen. Ik ben optimist en voorvechter van vrijheid. Altijd geweest", zegt VVOH-medeoprichter Henry Sturman. Zijn collega Stefan van Glabbeek ziet daar ook wel wat in. "Optimisme is een levensvisie. Optimisten zijn ook wel eens verdrietig. Als ze té optimistisch zijn geweest. Hun tweemaandelijks tijdschrift heet - hoe kan het anders - De Optimist. En dat zijn ze ook, deze twee. "Twee maanden geleden begonnen we met twee leden, dat waren wij, nu zijn we verviervoudigd. Als deze trend zich voortzet hebben we over een half jaar meer dan duizend leden." En: "We moeten de vicieuze cirkel even doorbreken maar dan worden we zo groot als Elsevier." (Delta)

Fransman

De voetbalwedstrijd Frankrijk-Engeland was niet om aan te zien, maar op wetenschappelijk niveau wordt momenteel een

heel wat interessantere strijd gestreden. Het draait allemaal om een eredoctoraat dat de universiteit van Cambridge aan de Franse filosoof Jacques Derrida heeft gegund. Derrida is vermaard op het gebied van het moderne westerse denken, maar blijft in vele Britse ogen toch maar een simpele fransoos. En die hoeft niet met de hoogste Britse wetenschappelijke eer te gaan strijken, zo luidt de klacht. Niet alle argumenten die daarbij aangehaald worden zijn overigens even sterk. 'His work is bad and his influence is bad', zo luidt de officiële aantijging. Maar daarachter gaat een woud van Fransenhaat schuil die bij het minste zuchtje wind al aan het oppervlak verschijnt. Zoals in die ingezonden brief in The Times waarin negentien Cambridge-wetenschappers Derrida beschuldigen van 'het schrijven van dikke boeken', 'het in staat zijn tot het maken van grappen' en het hebben van invloed op de gebieden filmwetenschap en Engelse en Franse literatuurwetenschap. Een verloren zaak dus voor Derrida. (Folia)

Oudste

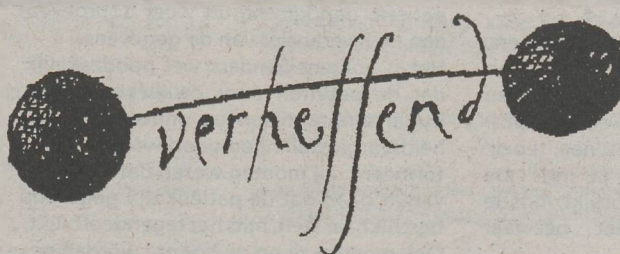
We moeten onze vorige week geuite mening over Eindhoven als studentenstad toch enigszins bijstellen. Natuurlijk is Eindhoven een studentenstad, het heeft zelfs een traditie op dat gebied die ruim twee keer zo lang is als die van Maastricht. Hoe lang precies is echter nog onderwerp van dispuut. Inderdaad, dispuut. Want duidelijk is dat het Eindhovens Studenten Corps zichzelf in 1957 oprichtte, maar minder helder is welk dispuut van datzelfde corps zich het eerst inschreef. Op dit moment zijn twee disputen in de race om zich 'de oudste van de stad' te noemen, Aleph en Jupiter. Beide zijn ervan overtuigd de

oudste te zijn, hoewel oprichtingspapieren ontbreken. De Aleph was voor de oude Phoeniciërs de eerste letter van het alfabet, "en daarom een goede naam voor ons. Want wij zijn het eerste dispuut", aldus Aleph'ers. "Jupiter staat voor oppergod. En dat komt natuurlijk ver boven wat geneuzel over een eerste letter", aldus de tegenpartij. De rivalen zijn het echter over één zaak roerend eens: hun dispuut levert hen een hoop plezier op. "Het is de bron van een hoop pret. Maar voor buitenstaanders moet het wel vreemd overkomen." (Cursor)

Planning

Economen plannen als geen ander. Maar met hun eigen studieschema wil dat niet altijd even goed vlotten. Tenminste, dat geldt voor de Groningse economiestudenten. Van een groep van zeshonderd (600!!) eerstejaars ligt er op dit moment slechts één (1!!!) op schema. De rest heeft al een of meer tentamens gemist. Ook vorig jaar was het bij economie al een grote malaise. Toen haalde zes procent van de eerstejaars de propedeuse in een jaar. De ellende is een direct gevolg van de mogelijkheid voor studenten om zelf te bepalen wanneer ze hun tentamens doen. Vorig jaar hebben medewerkers tijdens de zomermaanden nog flink wat extra tentamens georganiseerd om de schade beperkt te houden, maar nu zit ook dat er niet meer in. "Daar hebben we het veel te druk voor." De medewerkers zijn namelijk volledig bezet met de vernieuwing van het propedeuse-onderwijs. Die moet ertoe leiden dat wat meer eerstejaars volgens schema gaan studeren. Geen overbodige luxe. (UK)

Het

zweet

Een afspraak maken met een gewichtheffer maakt nieuwsgierig. Zeker als moeder de telefoon opneemt en weet te vertellen dat zoonlief nog op school is. De school blijkt de universiteit te zijn en de gewichtheffer tweedejaars student gezondheidswetenschappen. Helemaal uit Simpelveld, 67 kilo zwaar, 20 jaar oud, zesvoudig Nederlands kampioen bij de junioren, vice-kampioen bij de senioren en trekken doet hij liever dan stoten: Roger Godschalk.

Op de Molsberg tussen Simpelveld en Huls is Limburg op zijn mooist. Het sportcomplex is een groot woord voor een voetbalveld en een krachthoek, waar Roger Godschalk drie keer per week zijn training afwerkt. Het team is KSV Simpelveld en behoort samen met grote namen als Den Haag, Leiden en Nijmegen tot de top-vier van Nederland. Dankzij trainer Piet Strolenberg, door insiders beschouwd als de beste oefenmeester van de Benelux. Maar ook dankzij oogappel Roger, die de laatste tijd in een sneltreinvaart tot Neerlands Hefhoop is doorgedrongen.

Achter in de benauwde, zuetende zaal staat een iel mannetje met een enorm gewicht op zijn nek kniebuigingen te maken. Het gewicht blijkt 150 kilo, het mannetje Godschalk. Hij haast zich mij enthousiast kwebbelend van een vooroordeel te verlossen: "Gewichtheffen heeft niets met bodybuilding te maken, integendeel. Daar gaat het om statische kracht, hier om de snelheid, om explosieve kracht. Bij het gewichtheffen spelen concentratie en techniek een hoofdrol. De kunst is om de beweging te optimaliseren, zo dat zij de zwaartekracht overwint. En dat kunstje kost jaren van training, bijlijpen, perfectioneren." Zijn record staat op 125 kilo. stoten, bijna twee keer zijn lichaamsgewicht. Dat met de toename van spiermassa er nog niet rechtenredig beter wordt getild bewijst de grote wereldkampioen Alexeev, 160 kilo zwaar en nooit verder gekomen dan 267 kilo.

Vandaag staat op het programma: kniebuigingen, trekken en voorslaan. Bij het onderdeel trekken - de halter moet in één snelle beweging tot boven het hoofd worden gebracht - werd Godschalk bij het vorige NK eerste. Zijn persoonlijk record: 100 kilo. Het stoten daarentegen kent twee fases: voorslaan en uitstoten. De halter wordt eerst op de borst gelegd en daarna pas uitgestoten. Menig tennisser zou verbleken bij het gekreun dat onvermijdelijk verbonden is aan deze krachtsinspanning. Een korte, spijgende brul (Seles) markeert de eerste zet, waarbij de heffer de halter op de borst tilt, terwijl hij een sprongetje maakt (split) zodat het gewicht op de borst belandt en hij met e en heen naar voren, e en heen naar achteren en gebogen knieën trillend zijn evenwicht moet zoeken. Dan gaat hij rechtop staan, nog steeds met het gewicht op de borst. Deze

(foto Nelis Tutkey)

beweging wordt begeleid door een zinderende, onderaardse zucht (Agassi). Verder gaan we niet vandaag, mag niet van meester Piet.

Meester Piet kent strenge schema's. In keurige porties van eerst 10 en later 5 kilo. wordt bij het trekken het gewicht aan de halter opgevoerd tot maximaal 90 kilo. "Over een tijdje gaan we iets verder, maar nooit helemaal tot mijn persoonlijk record. De piek valt precies in de wedstrijd, waarbij ik in de eerste poging 7,5 kilo onder mijn record til, in de tweede 2,5 kilo en in de derde, afhankelijk van hoe ik me op dat moment voel, exact op of 2,5 kilo. boven mijn record ga zitten. Naast techniek is opbouwen het belangrijkste dat Strolenberg me heeft geleerd."

Op de vraag welk doel hij voor ogen heeft, reageert hij met de bescheidenheid van een kleiduivenschietster. "Voorlopig heb ik mijn zinnen gezet op het Nederlands Kampioenschap. Vorig jaar tweede, dit jaar...? Veel verder zal ik wel nooit komen, want internationaal is de concurrentie veel en veel te zwaar. Elke dag twee keer trainen is er voor mij, met mijn studie, niet bij. Als ik niet 'beem, bie d'r pap en de mam' woonde kon ik het wel helemaal vergeten. Bovendien blijf ik af van rare middeltjes, want ik vind dat het juist zo gedeukte imago van de hefsport hiermee niet verder bezoedeld mag raken. Er is over gesproken om het gewichtheffen te schrappen van de Olympische lijst. Stel je voor, de oudste Olympische discipline! Zonder Spelen blijft van deze sport weinig over. Al kom je er nooit, het blijft toch die droom die iedere gewichtheffer tot grootse daden drijft. Deelname is vanwege de absurd zware limieten al in geen 20 jaar een Nederlandse gewichtheffer meer gelukt, dus of mij dat ooit zal overkomen?"

En toch gaat hij, dit jaar al, naar Barcelona. Het NOC heeft hem als enige gewichtheffer, samen met onder andere een worstelaar en een schermster, uitgenodigd deel te nemen aan het jeugdskamp. Een workshop voor belofte uit 160 verschillende landen, die daar onder begeleiding mogen trainen en het Sportse Leven van dichtbij mogen beleven. Al zegt hij het niet met zoveel woorden, de trots glimt hem van het gezicht: "Ik heb de laatste tijd alles gegeven voor mijn sport, en beschouw dit dan ook als een erkenning, een beloning voor mijn inzet en discipline."

Alles geven voor de sport? "Nou ja, alles. Ik volg geen diëten, eet wat de pot schaft. Wel let ik erop dat ik van alle noodzakelijke voedingsstoffen genoeg binnen krijg. Daar horen ook frites en frikandellen bij. Ga flink stappen, maar drink nooit, nou ja, bijna nooit. Als ik het doe val ik na vijf pilsjes om". Met 150 kilo op zijn nek staat hij blijkbaar steviger.

Wim Ortjens

Petrus Regout paste meer in de Belgische dan in de Nederlandse ondernemerscultuur

'Management by walking around' met een slaapmuts op

Het weerklinken van de voetstappen van hem en zijn vader als ze langs de uitgestrekte fabrieksmuur liepen, daarmee is het begonnen. De fascinatie met de wondere arbeiderswereld achter die muur kreeg later een wetenschappelijke vertaling, onder invloed van de Amsterdamse socioloog Goudsblom. Maar pas toen Ad van Iterson veilig en wel op het Maastrichtse nest terug was, verwerkte hij het in een proefschrift. Hij beschrijft daarin met behulp van modern managementvocabulaire het paternalisme van de oude Petrus Regout, de aardewerkkoning van Maastricht.

Het ouderlijk huis van Ad van Iterson (40) stond in Limmel. "Een arbeidersgezin, mijn vader werkte bij de staatsmijn Maurits. Maar ik weet nooit of ik mag zeggen dat hij mijnwerker was, want hij werkte bovengronds. Ik ben er wel eens geweest, hij zat in een huisje op het rangeerterrein, controleerde er de wagons, geloof ik. Precies begrepen wat hij daar deed heb ik het nooit, want je mocht als bezoeker maar een klein stukje het terrein op." Bovendien stierf de vader lang voordat de zoon de jaren des onderscheids bereikte, zodat het mysterie bleef. In de jaren daarvoor, toen ze nog samen optrokken, was het al bijna wekelijks gevoed door de zondagse wandelingen van Limmel naar Maastricht, die ze getweeën ondernamen. Langs de Maas en dus onherroepelijk langs de honderden meters lange blinde muren van de zinkwitfabriek en de Sphinx. Wat daar achter lag boeide hem, maar beangstigde hem tegelijkertijd. Hij was blij dat hij zelf niet naar 'het fabriek', zoals de gangbare Maastrichtse uitdrukking luidt, hoefde.

"Ik mocht tot mijn opluchting naar de HBS. Maar later, toen ik in Amsterdam sociologie studeerde, vroeg Goudsblom eens waarom ik eigenlijk niet iets met arbeiders ging doen." Goudsblom, socioloog in de school van Norbert Elias (die overigens nog op hoge leeftijd door Van Iterson als secretaris werd gediend) suggereerde dat het civilisatieconcept van de meester, die dit zelf vooral toepaste op de beschavende uitstraling van het hof en de adel, ook voor andere maatschappelijke domeinen bruikbaar was. Op de disciplinerende arbeid van fabrikanten bijvoorbeeld, in de beginjaren van het industriële kapitalisme. Het was de tijd dat de arbeiders gewonnen werden onder het werkloze lompoproletariaat en de boerenbevolking, categorieën die om verschillende redenen maar moeilijk aan het industriële arbeidsritme konden wennen. Er moest dus gekneed, ge- en beschaafd worden, opdat de arbeider die de ene week was aangenomen er de volgende week maandag weer zou zijn, in plaats van zijn roes uit te slapen na een stevig besproeiende Dag des Heeren. Aan de fabrikant de taak om dat te bewerkstelligen.

Regout

Van Iterson diende een aanvraag in bij ZWO maar kreeg nul op het rekest. Zijn onderwerp ging de ijskast in. Jaren later, inmiddels weer terug in Maastricht en uiteindelijk als docent bij de economische faculteit beland, was het de hoogleraar vergelijkende cultuurstudies Geert Hofste-

Ad van Iterson, blij dat hij zelf niet naar 'het fabriek' hoefde (foto Nelis Tutkey)

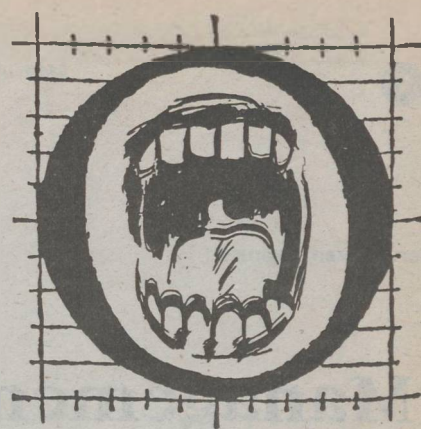

de die hem in de richting van een studie over Petrus Regout stuurde. Regout (1801-1878) was als glas-, kristal- en aardewerkfabrikant niet alleen de eerste Nederlands grootindustriële, wonend en werkend in Maastricht was hij tevens iemand die op het grensvlak van een aantal culturen opereerde. Een ideale casus dus om inzichten uit de Eliassiaanse civilisatietheorie, de organisatiesociologie en de cultuurbenadering van Hofstede aan te toetsen. Dat is precies wat Van Iterson heeft gedaan. Daarbij heeft hij zich gebaseerd op reeds voorhanden literatuur; degene die hoopt in dit proefschrift nieuwe historische gegevens aan te treffen komt bedrogen uit. Of het moest in de anecdotische sfeer zijn, zoals het verhaal dat de betovergrootvader van Ad van Iterson, wiens voornaam (nomen est omen) Elias was, ooit in 1855 een handtekening heeft moeten zetten onder een contract tussen Regout en een analfabeet meester metselaar uit Lanaken. De metselaar beperkte zich noodgewongen tot een anoniem kruisje, zodat ter bevestiging van zijn commitment twee buitenstaanders werd gevraagd eveneens te tekenen. Waarom juist deze Elias van Iterson samen met een binnenvaartschipper de eer te beurt viel is onduidelijk. Van Iterson vermoedt dat zijn voorvader in die tijd kastelein was in het 'hoge huis' in de Boschstraat, een fabriekspand van Regout dat op de parterre winkeltjes en een café bevatte.

De reden dat de metselaar werd ingehuurd is echter van groter belang, en de

promovendus wijdt er vele pagina's aan. Het ging om de bouw van een 'cité ouvrière', een wat weidse benaming voor een naar toenmalige begrippen niettemin besteld gigantische woonkazerne van zeventig kamers in de Sint-Anthoniusstraat. Het feit dat Regout een dergelijk onderkomen voor zijn arbeiders liet bouwen, en vooral ook de stijl waarin het pand werd opgetrokken, vormen indicaties voor de 'stijl' van de leider, een centraal begrip in deze dissertatie. De 'stijl' van een fabrikant is bij Van Iterson datgene wat overblijft als de werking van alle institutionele factoren is verdisconteerd. De fabrikant is immers onderworpen aan beperkingen van allerlei aard (de markt, zowel die voor de afzet als de arbeidsmarkt; de politiek), die hem in zijn bewegingsvrijheid belemmeren. Bepaalde condities vragen een bepaalde respons, de ruimte om die zelf in te vullen kan beperkt zijn. De stijl is nu datgene wat de ondernemer zelf inbrengt, iets waarin hij kan verschillen met anderen die onder soortgelijke verhoudingen werken. Zeker in de beginjaren van het industriële kapitalisme in West-Europa beschikte men nog niet over maatschappelijke routines in de omgang tussen arbeider en fabrikant, moesten die als het ware nog uitgevonden worden. Per land, per regio, blijken er verschillen te ontstaan. Waar het algemene trekken betreft gebruikt Van Iterson het woord cultuur: het harde Engelse liberalisme bijvoorbeeld, dat de arbeider onder het motto 'voor jou tien anderen'

Vervolg op pagina 6

A Point

© August Magirus

Help, het oranjetuig is weer los! Het gepeupel dat de gebroeders De Witt laaghartig vermoordde maakt nu weer de straten onveilig. Tot voor kort leek Nederland een beschaafd land, maar nu is kroeg na kroeg met oranje slingers en ballonnen verminkt.

Jumbotelevisieschermen in de open lucht zijn verward in het Europees kampioenschap wie de omwonenden met de tyrannie van het burengerucht het eerst tot neurotische wrakken heeft gereduceerd. Voetbal is burgeroorlog en voor niet-voetbalhysterici is de smaak van die sport oranjebitter.

Dat één sport de samenleving zo beheerst, komt door de onuitgesproken dubbele chantage die voetbalvandalen plegen. Er wordt reeds lang nagedacht over wat er aan het hooliganprobleem kan worden gedaan. Hele generaties sociaalpsychologen, criminologen en sociologen zijn met overheidsgeld op het onderwerp gepromoveerd, want de overheid lost geen problemen op, de overheid bestudeert problemen. Aan het voetbalvandalisme heeft de politie het te danken dat zij voor de allereerste bezuinigingen gespaard is gebleven en zelfs nog een aardige zakcent bijverdient, en de firma Heras zag haar omzet na voetbalrellen astronomische vormen aannemen, om van de papierindustrie maar te zwijgen. Het is dus in het belang van grote groepen in de maatschappij dat het verschijnsel niet verdwijnt, en dat hebben die raddraaiers goed door. Want zij zijn wel slecht, maar zij zijn niet stom. Ook de samenleving als geheel laat zich door dat tuig chanteren, daarbij natuurlijk geholpen door de belangengroepen die voor hun broodwinning van hun afhankelijk zijn. Dat blijkt uit de grote

toegeeflijkheid die tegenover deze misdadigers ten toon wordt gespreid. Als wij ze maar voldoende tegemoet komen, dan zullen ze het zo bont niet maken, is ongeveer de redenering, en daarom ziet het land nu oranje. Het is toch net alsof wij met zijn allen onze kostbaarheden in onze auto's leggen opdat autokrakers zich niet verwaarloosd gaan voelen. Maar dat de schapen zich niet ernstig genomen voelen en dat met meer aandacht het probleem uit de wereld geholpen kan worden, daarvan is nog niets gebleken. De redelijkheid vernag niets tegen wie zich niet aan haar spelregels houdt. Wat te doen? De kinderkermis bij mij aan het einde van de laan deed mij de oplossing aan de hand. Daar staat een Illusionensimulator. Een illusie is iets wat er niet is, iets onechts, iets gesimuleerd. Wat krijg je als je een simulatie simuleert? Juist, dan krijg je de werkelijkheid weer terug, maar dan zonder dat de illuse(e) dat merkt. Nu nemen wij voetbalvandalen serieus en daar maken ze misbruik van. Wat we moeten doen is duidelijk laten blijken dat we maar doen alsof wij ze ernstig nemen, dan kunnen ze nergens misbruik van maken. Maar intussen nemen we ze wel degelijk ernstig: wie zich misdraagt, krijgt dezelfde behandeling door de rechter als iedere andere burger. We nemen ze ertussen, maar intussen nemen we ze wel degelijk serieus. Daarover mogen geen illusies blijven bestaan.

Vervolg van pagina 5

'Management by walking around'

onderhorig maakte aan meedogenloze marktwetten. Regout was volgens dit proefschrift geen liberaal, ofschoon hij wel in bepaalde opzichten 'Engelse' trekken vertoonde. Anders dan het toenmalige Nederlandse ondernemersdom was hij energiek en vermeed hij het risico niet. Anders dan de Franse entrepreneurs beschouwde hij zijn bedrijf minder als statusverwervend vehikel dan als dynamisch doelgericht instrument.

Maar als het gaat om zijn optreden binnen het bedrijf is het andere koek. Daar heerste de behoudzucht, daar werd het risico wel gemeden. In de fabriek was Regout helemaal niet de onpersoonlijke cynische liberaal 'English style' waar hij in later jaren vaak voor uitgekroten is. Een verwijf dat volgens Van Itersen veel meer zijn zonen treft dan de oude baas zelf. Van hen immers stammen de infame uitspraken ten overstaan van een parlementaire commissie die in 1887 een enquête uitvoerde naar wantoestanden in de fabrieken. Studenten gaan ook wel eens niet naar bed zon-

der daarom meteen ziek te worden, klonk het bijvoorbeeld in antwoord op vragen over de nachtarbeid van kinderen bij de Regouts. Het ontlokt de promovendus de opmerking dat de oude Regout een betere vader voor zijn arbeiders was dan voor zijn eigen kinderen. Een goede opvoeding had niet zo'n harteloos nageslacht opgeleverd. Regout zag zichzelf het liefst als een 'vader, raadgever en beschermer' van zijn arbeiders, en zo trad hij ook op: als een paternalistisch autocraat, schrijft Van Itersen. Daarmee past hij in de continentale traditie, en zeker in die van het zeer nabije België. Maar Regout gaf een eigen invulling aan die cultuur. De manier waarop hij de 'werving, het behoud en de beheersing' (termen van Van Itersen) van het arbeidersvolk ter hand nam is daarvoor een aanwijzing. De werving van ongeschoold personeel was nog het minste probleem, van geschoold personeel des te meer. Om die aan te trekken en te behouden (vooral dat laatste, Van Itersen schenkt minder aandacht aan het wer-

vingsaspect) nam Regout zijn toevlucht tot een voor die dagen uitzonderlijk beloningssysteem. Zo betaalde hij slechts een keer per maand uit. Dat had als voordeel dat er een bindend effect vanuit ging doordat velen tegen het eind van de maand op krediet moesten leven. Ook introduceerde hij in een aantal gevallen de verplichte spaarkas, waarbij een deel van het loon apart werd gehouden. Vertrok de werker voortijds, dan verspeelde hij zijn tegoed. Bleef hij, dan kreeg hij van Regout een bonus. En er waren meer soortgelijke maatregelen. Ook de huisvesting speelde in dit verband, en trouwens ook bij de beheersing (zeg maar de disciplineren) van het arbeidersvolk, een rol. Monumentaal, en uniek in de Nederlandse (maar niet in bijvoorbeeld de Belgische en Franse) verhoudingen was dus de cité ouvrière, een gebouw dat van buiten oogde als "een middeleeuwse stad in verkort perspectief", en daarmee als een vesting. De conciërge aan de deur, de huur die van het loon werd afgetrokken, de opzegging van de huur bij ontslag; het waren evenzovele

uitingen van de paternalistische stijl van Petrus Regout. En hoewel het pand in later dagen voor een mensenpakhuis werd uitgescholden waren de huren lager, de kamers groter dan bij Maastrichtse arbeiderswoningen gebruikelijk was.

Daarmee zijn meteen de dubbelzinnigheden geschetst, want Regout mag een vader hebben willen zijn, zijn eigenbelang verdween nooit naar de achtergrond. Bovendien waren de condities in zijn fabrieken, ondanks het 'management by walking around' dat hij volgens de legende in nachtpon, met slaapmuts en kandelaar van tijd tot tijd bezigde, allesbehalve prettig. Het tijdstip van zijn wandelingen spreekt hier voor zich: de inspecties vonden 's nachts plaats, ter controle op de nachtarbeid. Ook van vrouwen en kinderen.

Wammes Bos

(Ad van Itersen / "Vader, Raadgever en Beschermer", Petrus Regout en zijn arbeiders 1834-1870 / Universitaire Pers Maastricht)

Rode overalls en religie; de laatste groeten uit Trinidad

Trinidad is eigenlijk zo'n raar land. Het is een Derde Wereldland dat een paar jaar, tijdens de olie-crisis, even geroken heeft aan het onbegrensde kapitalisme en daarna volstrekt tegen zijn zin, weer in de vergaarbak der ontwikkelingslanden terugviel. In die paar gouden jaren wist men van gekkigheid niet wat men met het geld moest doen. De meest prestigieuze projecten zijn opgezet: enorme Shopping Malls à la Hoog Catharijne, een gigantische staalindustrie, een megalomaan academisch ziekenhuis, wel vijf maal zo groot als het Maastrichtse, een hypermodern voetbalstadion en meer van die dingen. Toen sloeg de recessie toe en konden al die Spending Projects niet afgemaakt worden. Zo is het Academisch Ziekenhuis nu een alweer jaren leegstaand gigantisch spook complex dat destijds compleet is ingericht, waar bedden op de afdelingen klaar staan, de meest geavanceerde apparatuur is geïnstalleerd, maar waar momenteel geen patiënt noch dokter te bekennen is. Het is waarschijnlijk het grootste en meest luxueuze niet in gebruik zijnde ziekenhuis ter wereld.

Professor Cross, hoogleraar Chirurgie, heeft me er een tijd geleden vol trots in rondgeleid. Kilometers dwaalden we door lange gangen, uitgestrekte ziekenzalen, ruime operatiekamers, een enorme Eerste Hulp afdeling, conferentiezalen, koffiekamers, alles klaar alsof het morgen geopend kan worden, maar wel nog onder het stof. Grote spinnenwebben in operatiekamers waar Annadal-dokters kwijlend als kinderen voor de speelgoedwinkel naar zouden staan te staren. Prachtige operatiebedden, hydraulisch in alle standen te zetten, monitors voor studenten om mee te kijken, anaesthesie-apparatuur, scanners, gastroscopen, video-röntgen en -echo enzovoort. En dan in twintigvoud. In het groot ingekocht, de helft aangesloten en de rest half in de verpakking of al een beetje roestend ergens in een hoek neergezet. Tien ultrasounds gekocht en er vijf gratis bijgekregen waarschijnlijk. Tot in de wc's kom je ze tegen. Het is sowieso nogal overdone: Alleen al op de EHBO een apart Dental Emergency Theatre, een Chemical Burns Bathroom, een Coronary Care Unit en alles dubbel want de kinderen hebben hun eigen EHBO. Op het ogenblik is dit medisch paradijs dus nog zoals Euro-Disneyworld er een paar maanden geleden uitgezien moet hebben. En het kost gewoon teveel geld om het te gebruiken. Vijf miljoen Dollar per dag om het gesloten te houden, vijftig miljoen om het open te doen, volgens de kranten. En dat kan Bruin niet trekken, voorlopig.

Maar laat ze hier bij de eerstvolgende oil boom in godsnaam niet op het idee komen om een Psychiatrisch Universitair Centrum te gaan bouwen. St. Ann's Hospital mag dan materieel wel het minst bedeelde ziekenhuis van het land zijn omdat het maar een Madhouse is, het heeft tenminste sfeer.

Na de Salmonella-ramp heeft de Minister van Gezondheid natuurlijk geld beschikbaar moeten stellen voor verbeteringen en daarom bruijst het bij ons nu opeens van de renovatie-activiteiten. Overal wordt geschilderd, getimmerd en gedrilboord. Patiënten die snel voordat de TV opnamen kwam maken nog een wandje badden gewit hebben als dank een oorkonde gekregen. De dadendrang is groot. Een dynamische ploeg in rode overalls gestoken loodgieters -met het familiebedrijf dat sinds de vijftiger jaren de wc's kwam ontsoppen is abrupt gebroken- wervelt als een tornado door de paviljoens en schroeft op zijn minst elke wasbak, zwanebalk of kraan even los en weer vast. Zonder dat elkaar te melden overigens, dus iedere dag komt er wel weer iemand, afijn het oogt goed. Zwerfbonden worden door een ploeg in groene overalls gestoken meppers gelokt met zwaar vergiftigde varkenslapjes en dan zuerven er nog een paar zuare jongens in bruine tuinbroeken zwaar bewapend op jacht naar kakkerlakken en ratten, daarbij de weg gewezen door enthousiaste patiënten die wel weten waar ze zitten. De minister kan tevreden zijn.

De burens gaan weer tekeer vandaag. Omdat het zo warm is hebben ze de achterdeur open staan en zo galmt het gegil, geschreeuw en gezang van hun Spiritual Session door de buurt. Het zijn verder best aardige mensen, een rustige oudere grijze neger die altijd wel iets aan zijn gammele auto te sleutelen heeft en diens lange altijd ernstig kijkende echtgenote. Maar zo op geregelde tijden komt er een tante op bezoek en dan breekt de religieuze hel los. Niets is haar te gek om een der familieleden door een of andere geest bevangen te laten worden. "She catch the spirit" zei de kleinste die (volgens mij van angst) zojuist naar buiten kwam gerend. Zo te horen gaat het er weer heet aan toe dit keer. De Halleluja's en Allright Jesus zijn niet van de lucht. Trinidezen hebben een heel wat meer extroverte religie-beleving dan ik gewend ben. Ik heb ook nog nooit

zoveel verschillende reguliere en obscure godsdienstige kerkjes en clubjes op één eiland bij elkaar gezien. Er zijn natuurlijk de "gewone" katholieke en anglicaanse kerken, niet te vergelijken met de Nederlandse omdat de diensten veel meer het karakter van een gezellige lime hebben waar ook geen plaats is voor donderpreken of statige gedragen psalmen. Hier wordt redelijk swingende gospel geproduceerd en het louterend effect is er niet minder om. Aan de andere kant van het Christelijke spectrum is het heel wat schemeriger. Spiritual Baptist, Shango/Orisha bewegingen en de Earth People vermengen animistische rituelen met christelijke en occulte elementen. Ook de Moslim en Hindoe-religies hebben dit soort hybride varianten. Zo waren wij niet zo lang geleden nog aanwezig bij een al vijf dagen durende Orisha-sessie waar het halve dorp om een groep van ongeveer twintig dansende mannen en vrouwen heen zat. Hypnotiserende denderende drums, wilde dansbewegingen, stampende voeten, meeklappend publiek, vraag en antwoordzang en dat alles bij tijd en wijle opgevoerd in spanning en intensiteit. Het publiek houdt dan even op met keuvelen en pilau eten en kijkt belangstellend toe of er iemand bevangen wordt. Wij konden helaas niet zo lang blijven

maar hoorden later dat, na het slachten van een jong geitje en het doorsnijden van een paar kippenbalsslagaders een aantal dansers bevangen zijn geraakt, vreemde taal en bewegingen gingen uitslaan en de avond werd dan ook een groot succes genoemd.

Religie lijkt in Trinidad gewoon een van de vele aanleidingen om weer een feestje te bouwen. Een reden om uitbundig te doen. Een reden om te koken en te drinken. Er hoeft maar een kleine aanleiding te zijn en men maakt er regelrecht carnaval van.

Toen de Paus op bezoek kwam zou hij slechts vier uren in Trinidad blijven. Een dienst was gepland in het stadion dat al uren tevoren tot de nok toe gevuld was. Omgeroepen werd dat de Paus vertraging had en God zorgde voor een fikse regenbui. Paraplus met I love You Pope John Paul II in de geel-witte Vaticaan kleuren werden opgestoken. Maar dan: bij de Marathontunnel is er geroezemoes, de Popemobile verschijnt. Een golf van enthousiasme op de tribunes, mensen rekken zich uit om een glimp van de Heilige Man op te vangen. En dan opeens, horen we ver weg, de Calypso-bit "Raise yuh band if yuh want to jam" verbasteren tot "Raise yuh band if yuh want the Pope". Een Soca ritme wordt op een stoel geslagen, anderen nemen het over en tegen de tijd dat de Paus voorbij komt staan allen op de stoelen te winen, te drummen op meegebrachte koelboxen en uit hun bol te gaan alsof de Paus zelf een virtuoos nummertje met zijn heupen staat te weg te geven.

Kijk, en dat vind ik nou zo leuk van die Trinidezen. Ze slagen erin om van elke gebeurtenis een feestelijke happening te maken waar iedereen zich ook zo hartstochtelijk door mee laat voeren. En daarom zijn wij hier voorlopig nog niet weg. Groeten uit Trinidad. Ik hoop dat het in Nederland nog een beetje zomer wordt. Kun je mooi op een terrasje een Rum en Coca Colaasje pikken...

Marcel Hilwig

Bereidheid tot samenwerking verschildt tussen Aken, Luik en Maastricht

De kleine stapjes van Alma

Terwijl de gouden pennen over het geschept papier van het contract krasten, weerkaatsten zij het flitslicht van de fotografen. De drie rectores waren nog meer magnifici dan gewoonlijk. Glunderend wensten zij elkaar geluk. In het Engels weliswaar, ook al hadden zij als Duitser, Belg en Nederlander in dat contract verklaard dat ze studenten wilden opleiden die zich in de drie talen konden behelpen. Voor henzelf was een dergelijke buitenkans vroeger niet weggelegd geweest.

Twee jaar na die gedenkwaardige onder-tekening van het ALMA-verdrag, die de Aken-Luik-Maastricht-Associatie tot leven wekte, is de waarschuwing dat geografische voordelen niet opwegen tegen taalverschillen, wetenschappelijk chauvinisme en bureaucratische obstakels onverminderd van kracht. De plannen zijn nog steeds even prachtig en de voordelen nog steeds even evident, maar om ze te verwezenlijken is meer nodig dan een vingerwijzing naar de landkaart. Er blijft schot in de Euregionale samenwerking zitten, maar ieder stapje gaat moeizaam.

Reus, grijsaard en dreumes

De Universiteit de Liège is met zijn 174 jaar en acht faculteiten de oudste en meest complete partner, maar met zijn 12.000 studenten niet de grootste. De Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule in Aken is met zijn 38.000 studenten zelfs twee keer zo groot als de twee andere partners samen. Bovendien geniet de RWTH, die al lang geen technische hogeschool meer is, een wereldfaam. In het klassemment van Europese universiteiten, dat het Franse blad *Libération* twee jaar geleden publiceerde, eindigde Aken bij de ingenieursopleidingen op de tweede plaats, achter het Imperial College in Londen en voor de Technische Universiteit Delft. Vergeleken bij die partners is Maastricht met zijn 7000 studenten en zijn 18-jarige leeftijd niet meer dan een 'broekie'. Toch heeft de kleuter van het gezelschap indertijd het initiatief genomen om een samenwerking tussen de drie naaste burens te organiseren. Niet zonder eigenbelang, want er moest in de uithoek van Nederland iets bedacht worden om zich te onderscheiden van de andere Nederlandse universiteiten, die eraan gewend waren dat de studenten kwamen aanwaaien. De eerste avance was gedaan door prof. Geert Hofstede als grondlegger van de studierichting Internationaal Management. Om internationale ervaring op te doen werden Maastrichtse studenten verplicht bepaalde vakken in Luik en Aken te volgen. Als tegenprestatie werden Maastrichtse onderwijsgroepen opengesteld voor economiestudenten uit Aken en Luik. Twee jaar later ondertekenden de drie rectores magnifici, vervuld van een Erasmusiaanse idealen, de ALMA-overeenkomst. Het lijstje van ALMA-activiteiten groeit gestaag. Tot nu toe komt er de oprichting van een secretariaat op voor, evenals een interuniversitair Erasmus-programma, samenwerking op het gebied van kennisstransfer en bibliotheken, het organiseren van ontmoetingsdagen (dit najaar in Maastricht met een symposium over gezondheid en milieu), het instellen van de Jacques Delors-leerstoel (samen met de Open Universiteit en Diepenbeek), een peridocrale „master's-opleiding“ in Internationaal Management, een Charlemagne-zomeruniversiteit en samenwerking bij de Europese leergang van Amerikaanse studenten.

Subsidie onzeker

Bijna al die plannen verkeren in diverse stadia van ontwikkeling. Dr. Gerard Majoor, die in zijn eentje twee dagen in de week het secretariaat van ALMA bemant, zit in spanning te wachten op het resultaat

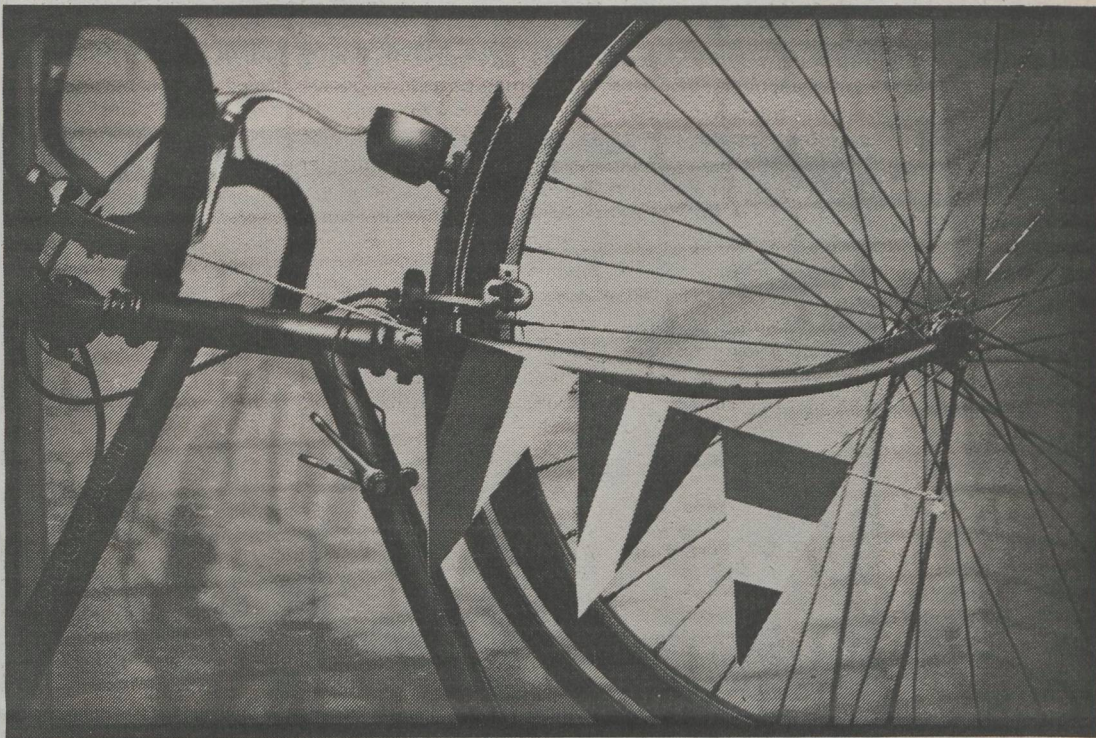
van het gouverneursoverleg van 19 juni. Daar kunnen de provincies Luik en Limburg en de Kreis Aachen hun Interregsubsidie zodanig verdelen dat er een volwaardig ALMA-secretariaat kan worden ingericht. Dat de drie subregio's het benodigde geld geven, is allerminst zeker. De provincie Luik heeft haar Interreg-deel al op een andere manier besteed en kan het gevraagde bedrag van 73.000 ecu alleen ophoesten als een van die toegezegde bestedingen niet doorgaat. Omdat de universiteiten hun bijdrage afhankelijk hebben gesteld van de regionale subsidie, is het besluit van de gouverneurs bijna van levensbelang voor ALMA. „Als Luik het laat afweten, dan stort de zaak groten-deels in. Om projecten te entameren en te bemiddelen bij allerlei andere vormen van samenwerking heb je een zekere institutionele vorm nodig. Als die er niet komt, moeten we terugvallen op lapwerk,“ vreest Majoor.

De plannen die nu op de ALMA-lijst staan, zijn de vrucht van het driemaandelijks rectorenoverleg van de drie partners, waar telkens twintig mensen aan tafel zitten. Majoor vindt dat stimulerende bijeenkomsten, maar ze bewijzen volgens hem nog niet de levensvatbaarheid van het ALMA-ideaal: „Als het eerste echelon niet meedoet, bloedt de zaak binnen de kortste keren dood.“

Gemakzucht

Een kort onderzoekje leert dat het realiseren van bijvoorbeeld een studentenuitwisseling een grote dosis idealisme en een nog veel grotere dosis bureaucratiebestendigheid vereist. De decaan van de Luikse economische faculteit, prof. Léopold Bragard, vertelt dat hij de grootste moeite heeft zijn collega's te overtuigen van het nut van de studentenuitwisseling: „Ik heb nogal wat collega's die niet willen meewerken, omdat ze bang zijn dat hun studenten gaan uitzoeken of de eisen er anders anders niet soepeler zijn. Dus eisen zij van hun studenten dat ze alleen met een Erasmus-beurs naar Aken of Maastricht mogen. Op die manier maken ze het de studenten praktisch onmogelijk naar Maastricht te vertrekken. Ik vind het niet zo belangrijk of een onderdeel op de ene plaats gemakkelijker is dan op de andere; het is veel belangrijker dat je op die manier internationale ervaring opdoet en een andere taal leert.“ Bragard heeft overigens weinig verschil kunnen ontdekken in het niveau van Maastrichtse, Luikse en Akense studenten, ook al hebben die uit Maastricht wel eens rampzalige tentamenresultaten behaald: „Ze hebben duidelijk moeite met het andere systeem. Hier staat de professor nog urenlang voor een zaal te doceren. En bij het examen - altijd mondeling - kan het gebeuren dat je eerst uren in de gang moet wachten, voordat je binnen wordt geroepen. Dan stelt de professor twee vragen en als je dan zoveel mogelijk letterlijk herhaalt wat hij tijdens zijn colleges heeft gezegd, krijg je een goed cijfer. Het is geen wonder dat klassiek ingestelde docenten de studenten uit Maastricht slecht vinden, terwijl de progressieven ze juist heel goed vinden.“

De belangstelling van Luikse studenten voor de uitwisseling is dan ook minimaal. Tot nu toe zijn er twaalf naar Maastricht gegaan en niemand naar Aken. Vanuit Maastricht is de toeloop naar Luik en Aken

veel groter, omdat IM-studenten verplicht zijn een semester aan een van die twee zusterfaculteiten te volgen. Akense studenten hebben op hun beurt grote belangstelling voor Maastricht, omdat een semester hier volledig meetelt. Bragard denkt dat het talenprobleem een grote rol speelt in die ongelijke verdeling: „Nederlanders spreken beter Frans dan franstalige Belgen Nederlands. Duitsers spreken slecht Frans. En als onze studenten Nederlands willen leren, steken ze weinig op in Maastricht, omdat ze maar een paar uur in de week in een onderwijsgroep kunnen praten, die dan ook nog vaak in het Engels is.“ Daarbij komt het praktische probleem dat de studieperiodes en de opbouw van het curriculum in de drie landen sterk verschillen.

Erasmus als concurrent

Drs. Eugène Bernard, die de buitenlandse zaken van de economische faculteit in Maastricht behartigt, wijst erop dat de praktische bezwaren voor een groot deel zijn opgelost door de studenten nu full-time voor een semester naar Luik of Aken te sturen. Toch voorziet hij dat de trein naar Luik en de bus naar Aken volgend jaar veel minder Maastrichtse studenten zullen vervoeren. IM-studenten met een Erasmus-beurs kunnen dan immers kiezen uit een ruimer aanbod van frans- en duitstalige universiteiten. Bernard hoopt dat studenten dan maar op vrijwillige basis doorgaan met het onderwijs in Luik en Aken: „Je hebt er geen beurs voor nodig om naar Aken of Luik te gaan, dus waarom zou je het niet doen? Als je een semester in Grenoble hebt gezeten, spreek je nog geen behoorlijk Frans.“

Toch zal met die verruiming van de keuzemogelijkheid geen stap terug worden gedaan in de ALMA-samenwerking. Waarschijnlijk volgende maand valt de beslissing over een nieuwe, verder gaande vorm van samenwerking tussen de drie economische faculteiten, het 'Master's programme of International Management

and Economics'. MIME begint als een eenjarige specialisatie binnen Internationaal Management, waaraan uit iedere faculteit vijftien vierdejaars studenten of reeds afgestudeerden kunnen meedoen. Zij krijgen allemaal een identiek programma voorgeschoteld en worden na afloop met een identieke master's degree beloond.

Akense faculteit opkopen

De voorzitter van de voorbereidingscommissie, prof. Luc Soete, hoopt dat de opleiding eindelijk laat zien wat de samenwerking tussen Aken, Luik en Maastricht werkelijk waard kan zijn, ook al gaat het maar om een tussenstap: „Ik stel me op lange termijn heel wat meer van die samenwerking voor, zoals volledige internationale opleidingen. Nu letten we nog teveel op het eigen profijt, aan wat we extra kunnen binnenhalen met Interregsubsidies. Je kunt het ook economisch benaderen: als we nu eens kijken hoe we elkaars problemen kunnen oplossen, hoe we met marginale kostenstijging elkaars studenten meer kunnen bieden. Bij MIME hebben we afgesproken dat ieder de beurs gesloten houdt, alleen voor de mobiliteit van de studenten vragen we Europese beurzen aan. De samenwerking kan tot grote besparingen leiden. Aken heeft teveel studenten, Maastricht heeft er te weinig en Luik heeft te weinig middelen om goed te draaien als volledige universiteit. Ik kan me voorstellen dat Maastricht een aanbod doet aan Aken om een faculteit op te kopen en de studenten naar Nederland te laten komen. Als tegenprestatie kun je hen een gebouw aanbieden in Vaals. En met Luik kun je afspraken maken over dubbelbenoemingen om overlapping te voorkomen.“

Jacques Herraets

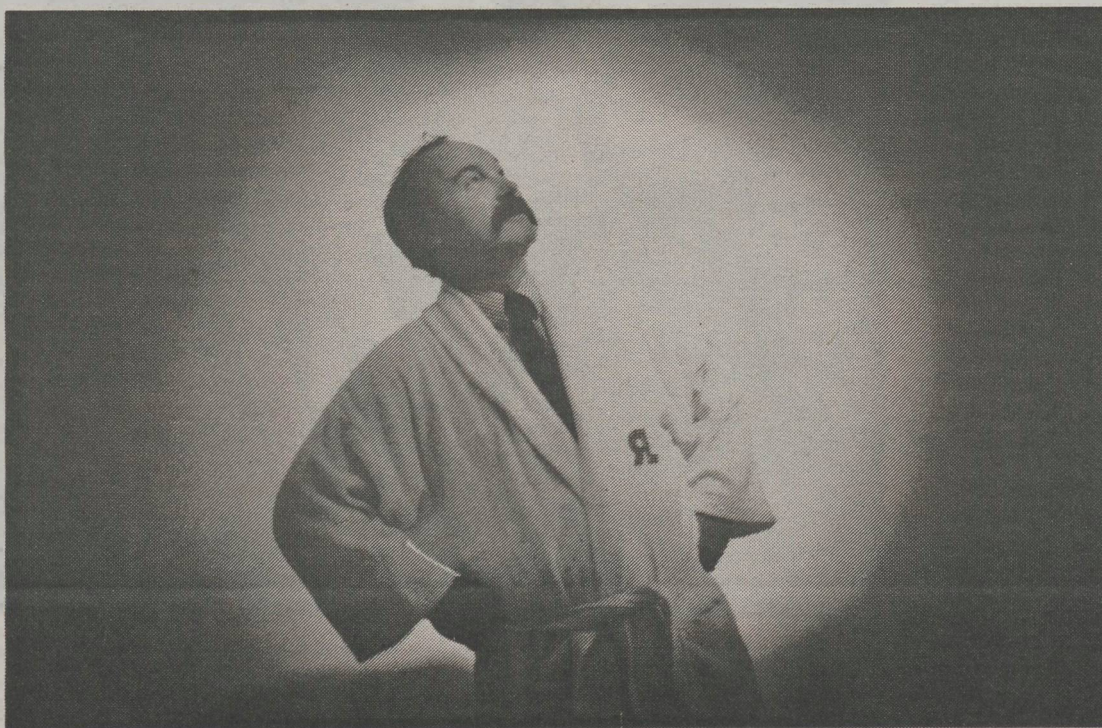
Internationaliseren begint op de fiets, zegt onderwijsminister Ritzens, maar de ALMA-ervaringen zijn niet direct een prikkel om in het zadel te springen (foto Nelis Tutkey)

Maastrichtse universiteit te klein voor eigen 'souvenirwinkel'

De stropdasdragers en het "wij-gevoel"

Ze stonden niet met de mond open voor de vitrines. Maar dat had ook niemand verwacht. Ze stonden ook niet te dringen voor de toonbank, bang dat de verkoopster hen zou vertellen dat die leuke witte badjas of handige flessenopener, allebei voorzien van het RL-logo, al waren uitverkocht. Dat hadden de uitbaters van de RL-winkel ook niet verwacht. Maar dat de universiteitswinkel vol met buttons, horloges, rugzakken, pennen en andere relatie-achtige geschenken zou gaan lopen, daar was Eric Klekamp, hoofd civiele dienst, een dikke twee jaar geleden nog heilig van overtuigd.

De vorige rector magnificus, prof. F. Bonke, mocht in een pikante pose op de reclamefoto, slechts gehuld in een RL-badjas, een RL-stropdas en een uit de toon vallend streepjeshemd. Het mocht niet baten: te weinig kopers of koopsters werden verleid tot het volgen van zijn voorbeeld (foto Franco Gori)

Het liep allemaal net even anders. In maart 1990 werd de eerste Nederlandse universitaire souvenirshop (naar Amerikaans model) nog door de verkoop van een RL-badjas aan de toenmalige rector Bonke, officieel geopend. Als een echte mannequin toonde hij zijn nieuwe aanwinst aan de rest van de universitaire bevolking en maakte op die manier gratis reclame. Of het aan hem lag is niet duidelijk, maar de badjassen, handdoeken, poloshirts, joggingpakken, briefopeners en transparante memoknijpers, allemaal in blauw en wit en voorzien van het RL-logo, konden de medewerkers en studenten toch niet zo bekoren. Het eerste half jaar werd er nog redelijk wat verkocht en zag het er naar uit dat

er een omzet van een ton per jaar zou worden gehaald. Die was nodig om de exploitatie- en personeelskosten te dekken. De winkel moest immers zichzelf kunnen bedruipen. Maar het eenjarig bestaan van de toonbanken in de open hal van het Jezuiten klooster hoefde al niet meer met veel bombarie te worden gevierd. Naar slechts enkele van de vijftig RL-artikelen, zoals de altijd al goed verkochte stropdassen en pennen, was veel vraag. De registratiekosten (f47,50) kon men aan de straatstenen niet kwijt. Ook de joggingpakken (f79,00) en flessenopeners (f6,00) lagen slecht in de markt. Blijkbaar wilde het merendeel van de medewerkers en studenten niet op het RL-logo zitten, laat

staan dat zij het goed zichtbaar tijdens het sporten op hun borst wilden dragen.

De omzet van de winkel liep dus achteruit en aan het einde van vorig jaar ging de hele handel in de uitverkoop. Met oudjaar waren de vitrines in de diverse universiteitsgebouwen weer leeg en werd de winkel voorgoed gesloten. "De RL is gewoon te klein. De markt was al snel verzadigd," constateert Klekamp achteraf. Een echte strop is de onderneming echter niet geworden, volgens hem. Alleen bestond de winkel te kort om de aanschaf van de toonbanken en vitrines (samen f18.000,-) af te schrijven. Maar de opgebouwde voorraad is zonder verlies verkocht. Het rectoraat schafte een grote partij blauwe RL-paraplu's aan. Soms zie je die nog wel eens vlak voor een academische zitting van het Oud Gouvernement naar de St. Janskerk wandelen. Er onder lopen de gasten van de rector. Goed beschermd tegen elk spatje regen.

Wat de medewerkers van de winkel echt niet kwijt konden, ligt nu in het centraal magazijn op Randwyck. Naast de stropdassen en pennen die nog steeds gewild zijn. Als relatiegeschenk of gewoon voor eigen gebruik. Want in tegenstelling tot de joggingpakken, worden er herhaaldelijk RL-stropdassen in de gangen van de universiteitsgebouwen gesignaleerd. Blijkbaar voelt de fiere stropdasdrager zich als enige zo met zijn instelling verbonden, dat hij dit ook letterlijk uit wil dragen. Voor hen is een nieuwe huisstijl en 'gerestyled' logo dan ook niet meer nodig. Zij bezitten al volop het zo felbegeerde "wij-gevoel".

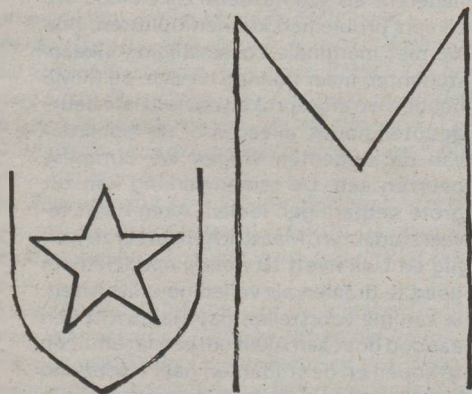
Riki Janssen

De huisstijl

- Nog een Elletje?
- Nou, als jij betaalt.
- De instelling bedoel je.
- Nou, op de Rul dan! Mmm, lekker spulletje toch.
- Mag ook wel voor tweehonderdvijfentachtig piek de fles. Zeg, wij hebben besloten dat er een nieuwe huisstijl moet komen. Wij zoeken iemand.
- Doen jullie dat bij openbare inschrijving, of ...
- Zo werken wij toch nooit? Wij gaan alleen in zee met vertrouwde relaties. Tenslotte moeten wij ons van Heerlen onderscheiden, nietwaar? Maastricht, de Gesloten Universiteit, haha! Wat voor jou?
- Wat schuift het?
- Tonnetje of zevenacht-negen.
- Mmm, zou misschien net kunnen voor iets bescheiden. Hadden jullie zelf ideeën?
- Nee, wij zijn het bestuur. Jij moet iets ontwikkelen dat de hele RL in al zijn aspecten in the picture brengt. Dus niet alleen brievenhoofden, maar ook stropdassen, tapijt, bedrijfscultuur, potloden, you name it. Een corporate image, net als in het bedrijfsleven, iets nieuws. Enne... er is nog een potje... anders steken ze dat toch maar in onderzoek... onze smoel naar buiten toe is veel belangrijker... ja, komen we misschien op een miljoentje of anderhalf uit.
- Deal! Ik maak een ontwerp. Maar in ieder geval moet dat lullige logootje van die omgekeerde R rug-aan-rug met die spaghetti-L verdwijnen. Dat is achterhaald, niet poma genoeg, te lineair, te weinig chaos en zo.
- Maar ik hoor altijd dat dat onze advertenties zo herkenbaar maakt.
- Kan wel wezen, maar die vorm dwingt veel te veel in een bepaalde richting. Je moet de zinging aan de duiding door de interpreterende ontvanger overlaten, weetjewel, in zijn eigen kontekst en zo. Bovendien, jullie willen toch iets nieuws?
- Jazeker. Vernieuwing, daar draait het om, het dondert niet van wat. Onze architecten hebben dat prima begrepen. Maar moet je nou eens zien hoe het personeel ligt te mekkeren. Gezeur over ramen die niet open kunnen, geen boekenplanken aan de muur, collegezalen waar je niet verstaanbaar bent. Alsof die details er iets toe doen! Die ondankbare honden hebben niet door dat zij bevoorrecht zijn, dat zij het aan onze bestuurlijke visie te danken hebben dat zij aan een instelling mogen werken die aan vernieuwing doet.
- Ach, hou op. Al dat gezeik van leken die de ballen verstand van ontwerpen hebben, daar word ik niet goed van. Ze moeten het gewoon aan de deskundigen overlaten.
- Misschien kun je meteen ook over bedrijfskleding nadenken, een uniform, een net pak. Want zoals dat zootje ongeregeld er nou bijloopt, da's geen visitekaartje voor het college. De studenten zien er beter uit!
- De EuReL, de universiteit met cachet, zou dan de slogan kunnen zijn. Die brengt meteen het Bourgondische en het internationale, het Europese, mooi tot uitdrukking, niet van dat bekrompene provinciaalse.
- 't Is wel zo, als je gaat ontwerpen, het is geen voorwaarde, hoor, begrijp me goed, maar een neef van mij in Roermond, die heeft een confectiebedrijf, ik ben daar commissaris, en hij maakt een stille tijd door, je weet hoe dat gaat...
- Tuurlijk, tuurlijk, wij in Limburg moeten elkaar helpen. Weet je, daar begrijpen ze in Holland ook al geen ene flikker van. Die staan gelijk met grote woorden klaar als nepotisme en corruptie en provinciegeest. Dat zag je toch ook toen ze ons René in Den Haag pootje hebben gelicht en wij probeerden hem aan een leuke baan te helpen.
- OK, maar hij heeft het ons niet gemakkelijk gemaakt. Ik hoop maar dat Thijs geen brokken maakt, anders kan hij straks niet in het college.
- Nou, over die hoeft je je geen zorgen te maken. Sinds de trend in de samenleving honderdtachtig graden is gedraaid, loopt hij keurig aan de leiband van wat eerst het voortouw was waar hij op zat. Thijs-mét-de-trendjes is de Arie van der Zwam van de jaren negentig.
- Zeg, zullen we eens bestellen? Wat zou je denken van een halve kreeft met kaviaar vooraf, en dan ...

August Magirus

Logo

Een van de weinige inzendingen op onze oproep om de universiteit een ander 'smoel' te geven dan een bedrijfslogo, kwam van student David Warndorff. Zijn uitleg: Mijns inziens zou onze Universiteit de "Universiteit van Maastricht" moeten heten, in navolging van de Universiteiten van Amsterdam, Utrecht, Nijmegen, Wageningen en Groningen. Dit zou bovendien conform het spraakgebruik zijn; geen enkele student gaat te studeren aan de "Rijksuniversiteit Limburg". "Maastricht" daarentegen is een begrip, ook buiten 's lands grenzen, en zeker sinds de Eurotop van vorig jaar. Daarnaast is het de bedoeling van bijgaand ontwerp, dat de "u" van "Universiteit" gelijkertijd vertoont met het stadswapen van Maastricht.

Pas op met die huisstijl, hier waak ik!

Wij-gevoel, zij-gevoel of zij aan zij-gevoel?

We hadden het kunnen zien aankomen: het wij-gevoel onder onze lezers is niet meer wat het geweest is. Jammer, maar helaas. Onze smeekbede om een alternatieve huisstijl is misschien gehoord, maar zeker niet verhoord. Beseften U, lezer, dat dit een unieke kans was om dit soort onzin buiten de deur te houden? Straks wordt het moeilijker: wat voor een excuus heeft U als de huisstijlbewaker langs komt om U een gedesigneerde huisstijl van driehonderd-twintigduizend gulden op te dringen? Zie U hem al staan met zijn donkerblauwe universiteitsuniform en zijn zwarte rothond? Jan-met-de-pet Des Bouvrie met zijn bouwvier.

Die hond kwam er dus op last van het college van bestuur, nadat Jan tijdens de eerste drie weken van zijn dienstverband twaalf (!) keer het slachtoffer was geworden van agressieve handelingen, terwijl hij toch niet meer had gedaan dan medewerkers wijzen op de nieuwe kledingvoorschriften. Eigenlijk was er geen geld voor een afgerichte hond, maar op het cruciale moment werd collegelid Dittrich tot voorzitter van de voetbalclub VVV gekozen (hij had netjes gewacht tot hij was herkozen in het college van bestuur, want hij wist dat hij geen schijn van kans zou maken als hij zich had gepresenteerd als de Tapie van Maastricht). Zijn eerste bestuursdaad was het detacheren van een van de clubhonden, die 's zondags de laatste supporter van de tribune af moet bijten, bij de universiteit, waar het beest nu speurt naar stijlloze figuren en loze stijlfiguren. Die taak was even waargenomen door een kleinere hond, Fekkie, maar die was in de ogen van het college niet opgewassen tegen „de hogere echelons“.

Dreug hem af!

Om de VVV-bouvier lekker scherp te houden noemt Jan hem Gertjan. Op het beschaafd klinkende stijlcommando „Dreug ze af“, dat ook al in het huisstijl-handboek voorkomt, gaat Gertjan op zijn doel af. Zoals te lezen is in het handboek is daarvoor een voorafgaande schriftelijke waarschuwing van het college van bestuur nodig: „Door dezen delen wij U mede dat U in verband met een geconstateerde overtreding van het stijlvoorschrift genoemd in paragraaf 6, derde lid sub b, bezoek ontvangt van huisstijlbewaker Des Bouvrie. Indien U niet direct overgaat tot vernietiging c.q. correctie van de gepleegde overtreding, is de heer Des Bouvrie gerechtigd passende maatregelen te treffen.“ Binnen twee dagen hadden Jan en Gertjan de agressiebalans weer in evenwicht gebracht. Toch heeft ook Gertjan zijn zwakke plek. Op de maandagen na een thuiswedstrijd van VVV wil hij het wel eens kalm aan doen, omdat hij geen kuit of bil meer kan zien. Gebleken is dat juist op die dagen grote stapels post worden aangeboden die niet voorschriftmatig zijn voorzien van het vereiste Des Bouvrie-stempel.

Uniform

De zaak kwam aan het licht na een imago-onderzoek van de vakgroep Stijlopleiding en Stijlhygiëne. Medewerkers van de vakgroep onder leiding van professor De Kok hebben voor hun bevindingen een pluimpje gekregen van het voltallige college van bestuur tijdens een korte academische plechtigheid in de aula. De lijst met namen van overtreders is bij die gelegenheid overhandigd door enkele op roem beluste aio's uit de vakgroep. Zij kregen uit handen van VVV- en CVB-(onder)voorzitter de huisorde van verdienste op hun opvallen-

de rood-witte onderzoekersuniform opgespeld, alsmede een gratis toegangs-bewijs voor de rommelmarkt die aanstaande zaterdag ten bate van harmonie Sint Pieter op het speelplein van de Sint Aloysiuschool aan de Sint Tarcisiusstraat wordt gehouden. De entreprijs bedraagt een gulden vijftig. Bij goed weer zijn ook frisdranken tegen deze prijs verkrijgbaar, aldus de heer Dittrich in zijn dankwoord. Bij het woord 'frisdrank' knipoogde hij even naar de volle zaal om te verstaan te geven dat het hier ook om licht-alcoholische dorstlessers kon gaan. Hij voegde eraan toe dat de overtreders van de huisstijl-verordening nog deze week bezoek zullen krijgen van het duo Jan en

Gertjan. Deze keer zal geen waarschuwing vooraf gegeven worden, waarschuwde VVV- en CVB-(onder)voorzitter Dittrich: „Wij passen hier de keihardheid-sclausule toe,“ zei hij met een grijns, terwijl hij de namenlijst in de zak van zijn uniform (rood shirt, witte broek) stak. De zaal barstte uit in een ovationeel applaus, toen hij tot slot met donderende stem uitriep: „Bij VVV sta ik aan de zijlijn, hier zit ik op de wij-lijn!“ Bij ongeregelde heden na afloop van de academische zitting arresteerde de universiteitspolitie vijf Dittrich-supporters, die slaags waren geraakt met supporters van de CVB- en VVV-(onder)voorzitter drs. Vredevoogd.

Twee studenten van de Rijksuniversiteit Limburg vóór de invoering van het wij-gevoel met bijbehorende huisstijl (illustratie Geert Setola, vrij naar een afbeelding uit het Pre-hysterisch Album RL)

Kaderstreden

Het college is volgens Dittrich beducht voor het stijlvirus dat waarschijnlijk door de faculteit der Gezondheidswetenschappen is verspreid. „Die menen altijd dwars te moeten liggen,“ aldus de 42-jarige universiteitsbestuurder, die deze week ook in De Limburger stond. Dittrich zinspeelde op het gedrag van de faculteitsvoorzitter, die onlangs met twee koddige worsthondjes is gesignaleerd. De hondjes controleerden net als hun grote broer bouwvier Gertjan huisstijl-elementen, maar gingen niet tot bijten over als zij bijvoorbeeld een aio, die recht heeft op een stropdas met twee kaderstreden, aantreffen met een 'driestreek'. Niet alleen volgen gezondheidswetenschappers het voorbeeld van hun leider door ook een hondje mee te brengen en los te laten in de gangen van de nieuw(!)bouw, maar ook weigeren de dames in de faculteit steeds vaker hun sjaltje met bijbehorend parelcollier te dragen. „De zaak begint epidemische vormen aan te nemen,“ waarschuwt de hoogleraar Knipschild, die met speciale toestemming van het college van bestuur een groen/paars/zwart joggingpak mag dragen in ruil voor zijn belofte dat hij geen zware Van Nelle meer rolt in aanwezigheid van jonge studentes. Ook zijn medewerkster professor Eitje kan zich vreselijk opwinden over het gedrag van de jongedames. Professor Eitje zet alles op een rijtje: „Dit virus maakt van wij een zij en van zij een wij, terwijl wij zij aan zij de ijzers van de wijzers gelijk moeten zetten,“ zei zij. Zij doelde hiermee op het grapje van haar faculteitsvoorzitter prof. Spencie om het logo van de RL, dat juist met een geniale beweging van Des Bouvrie is omgedraaid, weer net als vroeger om te draaien. Volgens prof. Eitje herkent men nu duidelijker het 'veRLangen' naar kennis in het logo.

Wasserij gesloten

Tot slot nog een mededeling: wegens een storing in de universiteitswasserij kunnen deze week geen uniformen worden gewassen. Het college van bestuur heeft besloten een uitzondering op de regel te maken dat het personeel tot en met schaal acht zich een keer per week en het personeel vanaf schaal acht zich twee keer per week moet verschonen. Wie naar het oordeel van de heer Des Bouvrie (kamer betreden op eigen risico, hier waak ik) te veel vlekken in de kleding heeft, wordt naar huis gezonden. Voor de duur van de vlekken ontvangen deze personen geen salaris.

P. Blanken
Hoofd Voorlichting
Universiteitswasserij

Aanvragen Emancipatiebudget 1993

Het College van Bestuur nodigt medewerkers en studenten van de RL uit tot het indienen van aanvragen voor subsidie uit het emancipatiebudget.

In aanmerking komen activiteiten met een ad hoc karakter die niet voor financiering uit structurele middelen in aanmerking komen. Bijvoorbeeld kan het gaan om:

- emancipatieprojecten ten behoeve van studenten en/of personeel.
- het organiseren van congressen en seminars;
- het uitnodigen van gastdocenten;

Aanvragen die betrekking hebben op onderzoek dat gefinancierd dient te worden uit reguliere middelen, komen niet in aanmerking voor subsidie.

Het College heeft op advies van de Emancipatiecommissie RL besloten, jaarlijks één aanvraagronde voor het emancipatiebudget te organiseren. Om een ieder in de gelegenheid te

Rijksuniversiteit Limburg

stellen bij de aanvraag rekening te houden met de begroting van de beheerseenheid, is besloten dat de sluitingsdatum

1 september voorafgaand aan het begrotingsjaar zal zijn.

Aanvragen, tot een maximum van f 40.000,- per aanvraag, dienen vóór 1 september a.s. te worden gericht aan het College van Bestuur van de RL. De richtlijnen waaraan aanvragen dienen te voldoen zijn te verkrijgen bij J.M. Boerstra (beheerder emancipatiebudget; dienst Personeel en Organisatie, tel. 883547).

Het College van Bestuur

"een nieuwe combinatie geneesmiddelen tegen reuma onderzoeken..."

De werkgroep Reumatologie van de afdeling Interne Geneeskunde - met vier stafleden, twee agio's en vier onderzoekers - initieert een groot landelijk onderzoek naar vroegtijdige onderdrukking van de ziekte-activiteiten bij patiënten met reumatoïde artritis met een innoverende combinatie geneesmiddelen. Dit alles onder de vlag van het ontwikkelingsgeneeskundeproject COBRA (Combinatietherapie Bij Reumatoïde Artritis). In deze werkgroep kunt u

als arts-onderzoeker (m/v)

een bijdrage leveren aan de praktische uitvoering van het onderzoek, onder verantwoordelijkheid van de hoofdonderzoeker. U krijgt taken op het gebied van datamanagement, monitoring, training van onderzoekspersoneel van deelnemende ziekenhuizen en begeleiding van patiënten. Ook rapportage zal deel uitmaken van uw verantwoordelijkheden. De mogelijkheid bestaat het onderzoek af te ronden met een promotie.

Affiniteit met onderzoek

U beschikt over een artsdiploma en affiniteit met onderzoek. Ervaring in de patiëntenzorg en met klinisch-wetenschappelijk onderzoek strekt tot aanbeveling, evenals kennis van dataverwerking met Apple Macintosh computers.

Dienstverband en salaris

Het betreft een aanstelling voor de duur van het onderzoek - een periode van vier jaar. Het salaris zal, afhankelijk van uw opleiding en ervaring, minimaal f 3.957,- en maximaal f 5.254,- bruto per maand bedragen.

Daarnaast is er binnen de werkgroep plaats voor een gemotiveerde man of vrouw die

als onderzoeksassistent (m/v)

in een dienstverband van 50% de arts-onderzoeker zal ondersteunen bij alle genoemde taken. Wij denken hierbij aan een gediplomeerd A-verpleegkundige, een fysiotherapeut of een afgestudeerde in de gezondheidswetenschappen die reizen en op onregelmatige tijden werken geen probleem vindt. In ieder geval is ervaring met patiënten, wetenschappelijk onderzoek en/of de Apple Macintosh een belangrijk pre voor deze ondersteunende functie.

Dienstverband en salaris

Voor deze interessante baan, die in half-time dienstverband zal worden uitgevoerd, staat eveneens een aanstelling voor de duur van het vierjarig onderzoeksproject. Het salaris op full-time basis ligt tussen de f 2.835,- en f 3.863,- bruto per maand.

Wilt u meer weten?

Nadere informatie omtrent de functies en het onderzoeksproject wordt u gaarne verstrekt door de hoofdonderzoeker, Dr. M. Boers, telefoon 043 - 87 70 04, of prof. Dr. Sj. van der Linden, telefoon 043 - 87 50 25.

Of meteen solliciteren?

Uw schriftelijke reactie, voorzien van c.v. en onder vermelding van vacaturenummer 92.415/6 voor de arts-onderzoeker en 92.416/6 voor de onderzoeksassistent op brief en envelop, kunt u binnen twee weken richten aan de Dienst Personeel en Organisatie, afdeling Arbeidszaken, academisch ziekenhuis Maastricht, Postbus 5800, 6202 AZ Maastricht.

De gesprekken zullen in de week van 20 juli plaatsvinden.

academisch ziekenhuis
Maastricht

azM

Midden in Europa staat het pas voltooide gebouw van het azM, het jongste academisch ziekenhuis van Nederland. Natuurlijk zijn alle specialismen vertegenwoordigd, waarvan een groot aantal internationaal aanzien genieten. Door een zelfkritische instelling werkt het azM zeer zorgvuldig en klantgericht.

EEN POLIS VOOR
ALS U OP UW
ACHTERHOOFD
VALT?

(...) bla bla ja want ook al bent u dan doctorandica of professor mevrouw meneer dan kunt u toch op uw achterhoofd vallen en dan hebben we nog ongevallen, aansprakelijkheid, opstal en inboedel nietwaar en de vakantieoffert die tussen wal en schip raakt bla bla (...)

Klaar met uw studie en verzekerd bij de SSGZ?

Intelligente mensen zoals u kiezen natuurlijk liever voor voortzetting van hun SSGZ- ziektekosten-polis en/of Zekerheidspakket bij Pro Civibus!

pro civibus

HET INTELLIGENTE
VERVOLG OP DE SSGZ

Bel vandaag nog

Amsterdam 020-570 82 08

Stadhouderskade 140

Groningen 050-18 41 14

Spilsluizen NZ 11

Zomer-aanbieding
Autorijschool Dorssers
Rijlessen + -examen in
juli of augustus
f1100,- all in.
Tel. 046-377738
b.g.g. 06-52981362

TEXTIEL DRUK

verkoop & loondruk van
t-shirts, sweaters, paraplu's
bodywarmers, caps, jacks,
rugby-truien, handdoeken,
katoenen draagtassen, etc.

DARPO

04459 - 1565

GRIEKSE EETHUIS

hellas

DE BETERE GRIEKSE
SPECIALITEITEN

Menu's vanaf:
f 9,50 tot f 24,50

Gefrituurde visjes

Gegrilde makreel en forel

Geopend 17-22 uur
Dinsdags gesloten

Alex. Battalman 61
Maastricht. Tel. 043-215358

Bulletin

Kopij v
week v

Vakgr.
887487

Vakgr.
sestraat

Vakgr.
25, tel.

Vakgr.
Lencule

Vakgr.
put 4, t

Studer
Stud.za

Institu
soon.

Bericht
inlevere

12.00 t

Extern
Informa

Univer
Op 25

onderv

- ontwi

plan 19

- bedrij

- criteri

- privac

- Institu

(IMTA)

- Interu

- taak e

De verg

Gouver

De verg

Omstre

spreke

Inaugu

Dr.mr.

FdG he

hoogler

Gebrui

tenscha

schetst

gegeve

(resten)

wetens

kennis

Bepalin

leerd u

Wet ge

vereist

Nationa

rapport

van de

van ind

twee ki

waren,

nauwel

Hij plei

teerbaz

betreft

als aan

medisc

Uitslag

Op gro

de volg

Univer

Naam:

1.

2.

3.

4.

Promo

des vi

sestra

883211

19-06

22-06

uur

24-06

Limbur

'Wome

sation'

53

24-06

25-06

25-06

26-06

26-06

28-06

uur, S

spoort

30-06

Faculte

Erasmu

hold e

Tonger

Bulletin

Bulletin wordt voor een deel verzorgd door Voorlichting.

Kopij voor Bulletin moet bij contactpersonen worden ingeleverd in de week voorafgaand aan de verschijningsdatum:

Vakgr./comm. FdAW: P. Golestin, Fac.Bur., Bredestraat 24, tel. 887487, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdEW: B. Staveaux, Fac.Bur., Tongerestraat 53, tel. 888271, voor do. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdG: R. le Doux, Fac.Bur., Dr.v. Kleefstraat 25, tel. 888643, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdGW: A. Bastiaens, Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 14, tel. 887388, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdR: A. Kessen, Bur. Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 887004, voor woe. 13.30 uur.
Studenten(sport)ver./Studentenpastoraten: N. Plompen, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 887354, voor woe. 16.00 uur.
Instituten behorend bij een faculteit: bij de facultaire contactpersoon.
 Berichten voor onderdeel 'Universiteit Algemeen' en 'RL Agenda' inleveren bij Voorlichting, Bouillonstraat 3, tel. 887081, voor vrij. 12.00 uur.

Externe berichten worden alleen opgenomen als er plaats is. Informatie: Voorlichting, tel. 887081.

UNIVERSITEIT ALGEMEEN

Universiteitsraad op donderdag 25 juni 1992

Op 25 juni zal de Universiteitsraad in zijn bijeenkomst de volgende onderwerpen behandelen:

- ontwikkelingsplan 1993-1996, inclusief actiepunten, ontwikkelingsplan 1991-1994
- bedrijfskunde
- criteria leden raad van commissarissen RL Holding BV
- privacy reglement
- Institute for Medical Technology Assessment, voortgangsrapportage (IMTA)
- Interuniversitair Centrum voor Onderwijsonderzoek (I.C.O.)
- taak en werkwijze UR commissie onderzoekscholen
- De vergadering van de Universiteitsraad vindt plaats in de UR-zaal, Oud Gouvernement.
- De vergadering begint om 17.00 uur en is openbaar!
- Omstreeks 18.00 uur bestaat er gelegenheid gebruik te maken van het sprekerskwartier.

Inauguratie prof.dr.mr. H.W.A. Sanders

Dr.mr. H.W.A. Sanders, hoogleraar Gezondheidszorgbeleid en dekaan FdG heeft op 12 juni ter gelegenheid van het aanvaarden van het hoogleraarsambt zijn intrede uitgesproken. De rede was getiteld 'Gebruik van medische gegevens en van lichaamsmateriaal voor wetenschappelijk onderzoek; van 'nee, tenzij' naar 'ja, mits'. Prof. Sanders schetst een gewenst beleid ten aanzien van het gebruik van medische gegevens en van menselijk materiaal (bv. bloedmonsters en weefselresten) die de arts heeft verkregen bij de behandeling van patiënten, voor wetenschappelijk onderzoek dat gericht is op het verwerven van nieuwe kennis op het gebied van de geneeskunde en de gezondheidszorg. Bepalingen op dit gebied zijn opgenomen in de grondwet en gedetailleerd uitgewerkt in de Wet persoonsregistraties en in het voorstel van Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst, dat o.a. toestemming vereist bij gebruik voor een ander doel. Over deze regelgeving heeft de Nationale Raad voor de Volksgezondheid in de laatste vijf jaren een zestal rapporten uitgebracht. Prof. Sanders geeft een overzicht van de inhoud van de regelgeving en de effecten ervan en constateert dat de rechten van individuele burgers op privacy en op lichamelijke integriteit, die in twee korte grondwetsartikelen in redelijk begrijpelijke taal neergelegd waren, uiteindelijk vertaald zijn in een complex, ondoorzichtig en nauwelijks toegankelijk stelsel van geboden en verboden. Hij pleit voor een zelfordenings-regeling die in de praktijk goed hanteerbaar is en recht doet aan zowel de belangen van de patiënt, wat betreft de bescherming van zijn privacy en zijn recht op zelfbeschikking, als aan de belangen van een goede gezondheidszorg en van verantwoord medisch-wetenschappelijk onderzoek.

Uitslagen verkiezingen studentleden 1992

Op grond van de uitgebrachte stemmen heeft het Centraal Stembureau de volgende personen in de respectieve Raden verkozen verklaard.

Universiteitsraad (6 zetels)

Naam:	Groepering:
1. Marry Mos	NSEM
2. Jeroen van den Biggelaar	DOPE
3. Anton van de Vusse	NSEM
4. Roos Leber	DOPE

RL-AGENDA

Promoties en inaugurele- of afscheidsre-des vinden plaats in de Aula, Tongerestraat 53. Informatie: Rectoraat, 883096/883210

19-06 Inauguratie J. Wilmink, 16 uur
22-06 WASO-bijeenkomst, EFM-kamer, 19.30 uur
24-06 Prof. Dr. J.G. Backhaus, Rijksuniversiteit Limburg, 'Women and the theory of economic organisation', 16.00 uur, kamer 0089, Tongerestraat 53
24-06 Promotie D.Th. Ubbink, 14 uur
25-06 Promotie H. Arens, 14 uur
25-06 Promotie H. Nelissen-Vrancken, 16 uur
26-06 Promotie A. Iterson, 14 uur
26-06 Promotie H. v.d. Beek, 16 uur
28-06 Zomerconcert Universiteitskoor, 14.30 uur, Stedelijke Muziekschool, St. Maartenspoort 2
30-06 Lezing dr. Sia Wunderink-v. Veen van de Faculteit der Economische Wetenschappen, Erasmus Universiteit Rotterdam, 'New household economics', 16.00 uur, kamer 1.089, Tongerestraat 53

06-07 WASO-bijeenkomst, EFM-kamer, 19.30 uur
04-09 Promotie J. Verhaar, 16 uur
07-09 Opening academisch jaar
07-09 Bijeenkomst Emancipatiecommissie RL, 15.30 uur, info: 887166
11-09 Promotie M. Messing, 16 uur
17-09 Inauguratie H. Neumann, 16.00 uur
18-09 Promotie A. Blokland, 14.00 uur
24-09 Promotie C. Lucas, 14.00 uur
24-09 Promotie H. Velthuisen, 16.00 uur
25-09 Promotie A. van der Arend
02-10 Inauguratie P. Pop, 16.00 uur
08-10 Promotie C. Lucas, 14.00 uur
08-10 Promotie M. Dubelaar, 16.00 uur
16-10 Promotie W. Meijerink, 16.00 uur
23-10 Symposium 'Environment and health scientific and social aspects' (ALMA-symposium), Tongerestraat 53, Info: mw. I. Leijts, tel. 883108/883513
27-10 Inauguratie Th. Mock, 16 uur
29-10 (Dubbel)inauguratie A. Huson en H. Kuipers, 15 uur
30-10 Aula gereserveerd
31-10 Voorlichtingsdag voor toekomstige studenten: Gezondheidswetenschappen, deel-

5. Richard Klee
 6. Maurits ter Kuile

RECHTstreeks
 NSEM

Faculteitsraad Faculteit der Geneeskunde

Naam:	Groepering:
1. Marieke Kruip	M.F.V. Reflex
2. Liesbeth Scheepers	NSEM
3. Dankert Woutersen	M.F.V. Reflex

Faculteitsraad Faculteit der Gezondheidswetenschappen (4 zetels)

Naam:	Groepering:
1. Hans Suykerbuyk	Agora
2. Kristel Logghe	NSEM
3. Eveline van Eck	Agora
4. Jan Hendrik van Weelderen	NSEM

Faculteitsraad Faculteit der Rechtsgeleerdheid (4 zetels)

Naam:	Groepering:
1. Claire Kluijfhout	RECHTstreeks
2. Petro Hermans	Rinoceros (Ouranos)
3. Sacha Poelhekke	DOPE
4. Marcel de Jong	RECHTstreeks

Faculteit der Economische Wetenschappen (4 zetels)

Naam:	Groepering:
1. Freek Sanders	DOPE
2. Boelo Tijdens	DOPE
3. Marieke Meijer	DOPE
4. Erik Beelen	KIES.

Er is van 15 t/m 19 juni 1992 tegen deze door het Centraal Stembureau vastgestelde uitslag beroep mogelijk bij het College van Beroep voor het WO te 's-Gravenhagen.

Het daartoe benodigde formulier is verkrijgbaar bij het secretariaat van het Centraal Stembureau, kamer 0026 B, Oud Gouvernement, Bouillonstraat 1-3 te Maastricht.

Jaarlijks uitstapje Dienst ICA

Hierbij delen wij u mede dat in verband met het jaarlijks uitstapje de Dienst ICA op vrijdag 3 juli 1992 gesloten is.

Vrijwilligers gevraagd voor voedingsproef

Begin september start op de vakgroep Humane Biologie van de RL een studie naar de effecten van drie verschillende vetzuren op het cholesterol en op de bloedstolling. Tijdens drie proefvoedingen (iedere proefvoeding duurt zes weken) proberen we zoveel mogelijk de produkten die een hoog vetgehalte hebben te vervangen door speciaal voor ons bereide produkten. Het vet in deze produkten bevat een hoog gehalte aan het te onderzoeken vetzuur. De produkten, die gratis worden verstrekt, zijn basisvoedingsmiddelen zoals brood, kaas, margarine, koekjes, gebak etc.. Daarnaast zorgt de vrijwilliger zelf voor de aanvullende voeding, dit echter wel volgens bepaalde richtlijnen. Regelmatig zal er wat bloed worden afgenomen voor de bepaling van het cholesterol en stollingsfactoren.

De drie proefperiodes, van elk zes weken, worden in overleg met de deelnemer gepland in de periode van 8 september 1992 tot en met 19 februari 1993. Wij zoeken voor dit onderzoek gezonde vrijwilligers, zowel mannen als vrouwen, met een leeftijd van 20 tot 60 jaar. Heeft U belangstelling om mee te doen aan de voedingsproef, dan kunt U bellen voor meer informatie naar Liesbeth Temme of Tanja Hermans (tel. 043-881305/881311).

Studiemiddag over vrouwenhulpverlening

Op 23 juni a.s. organiseert de Stichting RIAGG/Vijverdal-combinatie een studiemiddag met als titel 'Groen licht voor Vrouwenhulpverlening?!' De bijeenkomst vindt in het Psychiatrisch medisch Streekcentrum Vijverdal plaats en begint om 13.00 uur. Sinds 1987 stimuleert het ministerie van WVC in het kader van een integraal kwaliteitsbeleid projecten voor vrouwenhulpverlening binnen de reguliere instellingen. Vrouwenhulpverlening kan beschouwd worden als een innovatie in de Geestelijke Gezondheidszorg. Deze vorm van hulpverlening is in eerste instantie bedoeld voor vrouwen met sexe-specifieke problemen. Echter de gehanteerde principes kunnen in elk hulpverleningscontact worden gehanteerd en kunnen zodoende leiden tot een emancipatorische benadering in brede zin. Om de vorderingen tot nu toe op het gebied van praktijk en achtergronden van vrouwenhulpverlening binnen de GGZ in kaart te brengen, wordt deze middag georganiseerd. Mw. W. Weijts, docente Vrouwenstudie Gezondheids-wetenschappen aan de RL is één van de sprekers. Voor inlichtingen kunt u terecht bij Mariette Verhoeve, secretariaat PMS Vijverdal, tel. 043-685357.

Spreekuur CFO-bestuurder

Spreekuren in K. 1.047, Ts 53, telkens van 10.30 tot 12.00 uur.

Telefonisch is het CFO op die tijdstippen bereikbaar onder nummer 888297. De data van de spreekuren: 26.06 en 17.07 '92.

Wineke Vlek, vakbondsconsulent van de AbvaKabo, is bereikbaar op dinsdag en donderdag van 9.00 tot 17.00 uur en op woensdag van 9.00 tot 13.00 uur: Tongerestraat 53, kamer 1047. Zij houdt spreekuur op woensdag van 11.30 tot 13.00 uur én na telefonische afspraak, tel:888297.

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

Uitstapdag UB

Vrijdag 19 juni heeft de UB haar jaarlijks uitstapje. Dit betekent dat alle bibliotheek- en studielandschaplocaties om 17.00 uur gesloten worden met uitzondering van het Studielandschap rechten; dit Studielandschap is gewoon tot 21.00 geopend. In de Bibliotheek geneeskunde/gezondheidswetenschappen en de Bibliotheek Bonnefanten is het bovendien niet mogelijk literatuur te lenen, te verlengen of te reserveren; boeken kunnen wel teruggebracht worden.

Zomeropeningstijden UB

Bibliotheek/Studielandschap geneeskunde/gezondheidswetenschappen: ma 29 juni t/m za 29 augustus
 ma t/m do 9.00 - 19.00 uur; vr 9.00 - 17.00 uur; za gesloten
 zaterdag 4 en 11 juli geopend van 9.00 - 16.00 uur
 Bibliotheek Bonnefanten
 ma 29 juni t/m za 29 augustus
 ma, wo, do, vr 9.00 - 17.00 uur; di 9.00 - 21.00 uur; za gesloten
 Studielandschap Economie
 za 11 juli t/m za 29 augustus
 ma, wo, do, vr 9.00 - 17.00 uur; di 9.00 - 21.00 uur; za gesloten
 Studielandschap Cultuur- en Wetenschapsstudies / FdAW
 ma 29 juni t/m za 29 augustus
 ma, wo, do, vr 9.00 - 17.00 uur; di 9.00 - 21.00 uur; za gesloten
 Studielandschap Rechten
 ma 29 juni t/m za 15 augustus
 ma t/m vr 9.00 - 21.00 uur; za gesloten
 za 4 juli geopend van 10.00 - 14.00 uur
 ma 17 augustus t/m za 29 augustus
 ma t/m vr 9.00 - 17.00 uur; za gesloten
 Bibliotheek Jezuiten
 juli t/m september volgens afspraak
 Bibliotheek Vijverdal
 ma t/m vr 9.00 - 17.00 uur; za gesloten

Medewerkers Universiteitssingel adreswijziging doorgeven

Om te voorkomen dat oa. "reserveberichten" en "rappellen" naar uw oude werkplek worden gestuurd is het van belang uw adreswijziging door te geven aan de balie leenadministratie (tel. 043-881803) in de nieuwe bibliotheek geneeskunde / gezondheidswetenschappen.

PERSONEEL

ouderschapsverlof

Medewerkers van de RL kunnen t.b.v. kinderen tot de basisschoolleeftijd (4 jaar) aanspraak maken op ouderschapsverlof. Verzoeken om verlof dienen via de beherend baas te worden ingediend bij de directeur, resp. het diensthoofd.

Het verzoek dient te worden ingewilligd, **tenzij** het belang van de dienst zich tegen het verlenen van het verlof verzet. Dit kan ook zijn omdat het moment waarop men het verlof wil opnemen of de vorm waarin dit gebeurt, tot onevenredige problemen op de werkplek leidt. Vervangingsperikelen kunnen nauwelijks een reden zijn om het gevraagde verlof te weigeren, aangezien er gelden ter beschikking staan aan de directieuren voor financiering van de vervanging. Vervangingsproblemen kunnen wel aanleiding zijn voor nadere afspraken over het moment waarop en de periode waarvoor ouderschapsverlof wordt genomen.

Medewerkers die problemen ervaren bij het opnemen van ouderschapsverlof wordt aangeraden dit kenbaar te maken aan de personeelsconsulent en/of de directeur.

SPREEKUR ZIEKTEKOSTENVERZEKERING

Op 23 juni en 22 september a.s. zal de heer C. van der Mei van de Kooyman Groep, de tussenpersoon voor DEL Verzekeringen, aanwezig zijn in het Oud Gouvernement, Bouillonstraat 3, kamer 0.110A. Vanaf 9.15 uur kunt u bij hem terecht met vragen over de ziektekostenverzekering. Om wachttijden te beperken is het gewenst om vooraf een afspraak te maken. U kunt dit doen via mw. M. de Jong, tel. 883177. RL-medewerkers die nog niet bij DEL Verzekeringen collectief tegen ziektekosten verzekerd zijn, kunnen zich dan ook aanmelden voor de verzekering. Een brochure over de verzekering met daarin de belangrijkste bepalingen, de premies en een aanmeldingsformulier kan worden verkregen bij de dienst P&O.

VACATURES

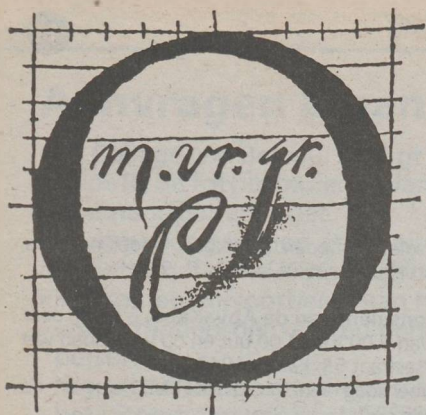
Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van het vacatuurnummer op brief en envelop binnen 10 dagen te richten aan de dienst P&O. Interne vacatures gelden uitsluitend voor medewerkers van de RL.

Interne vacature 110

Bij de vakgroep Psychiatrie is t.b.v. ondersteuning van de hoogleraar een vacature voor een

secretaresse (m/v)

Taken: U verricht alle secretariale taken zoals correspondentie, agenda-planning, telefoon, regelen van reizen, regelen van (buitenlandse) bezoeken, beheren van diverse archiefsystemen, typen van manuscripten, lezingen etc.
 Functie-eisen:
 VWO opleiding, aangevuld met secretaresse opleiding.
 Minimaal 5 jaar relevante werkervaring.

Logo

Het is goed dat u, als redactie, inspeelt op de pogingen van het CvB iets aan het gezicht van de RL te doen. Natuurlijk is de inhoud belangrijker, maar het gezicht wil ook wat.

Met het groter worden van de Economische Faculteit zijn het bestuur en de directie ook meer met het probleem van de "corporate identity" geconfronteerd. Net als elders schenken we aandacht aan de interne communicatie (Relief, EForum, workshops), de introductie van nieuwe medewerk(st)ers, de nodige sociale contacten (faculteitsuitje, Kerstlunch, borrels bij feestelijke gelegenheden, e.d.). Het blijven uiteraard "surrogaten", maar zij vragen voortdurend aandacht en een professionele aanpak. Dat geldt zelfs voor een up to date verjaardagskalender, telefoon-gids.

Ten behoeve van de externe communicatie vervult EForum een goede functie, maar ook congressen en bijeenkomsten. Zeker ook de wijze waarop een organisatie zich middels beeld en geluid naar buiten presenteert. De faculteitsdirecteur heeft zich daar altijd voor ingespannen en met redelijk succes.

Vanuit mijn achtergrond vind ik toch dat faculteiten en universiteiten vaak "klungelig" omgaan met zaken die een wat strakke(re) regie vereisen. Universiteiten hebben ondanks de revolutie van de jaren zestig en zeventig de academische tradities gehandhaafd. Doe die dan ook goed en niet zo Nederlands: we vinden het eigenlijk maar een beetje gek. En RL-vlaggen die als poetsdoeken aan de gebouwen hangen hoeven van mij ook niet. Eén ding doet "Maastricht" erg goed: men is vriendelijk en groet elkaar altijd.

Wel acht ik de contacten tussen de centrale organisatie en de faculteiten - én andersom - nog te formeel, te ambtelijk. En met het groeien van de organisatie en het spreiden van locaties zal dat niet gemakkelijker worden. Het verambtelijken van de samenwerking bepaalt m.i. sterker het gezicht van een organisatie dan wel eens wordt gedacht. Sterker nog: het zal voor vele goede medewerk(st)ers eerder een reden zijn af te haken en/of in een andere, "moderne" organisatie te gaan werken. In die zin hoop ik dat het CvB sterker vasthoudt aan het streven de centrale diensten zo klein mogelijk te houden, gedwongen winkelen tot het uiterste te beperken, faculteiten als echt zelfstandige organisatie-eenheden te beschouwen, een goed

management informatiesysteem te ontwikkelen en vooral in het personeelbeleid tot uitdrukking te brengen dat risico-mijndend gedrag niet wordt beloond. Te veel middelmatigheid bepaalt sterk de cultuur en het gezicht van de organisatie.

Het logo van de RL is dus de ondernemende wetenschapper. En daarvan hebben we er - zeker bij de Economische Faculteit - gelukkig nog voldoende. Maar het kan nog - VEEL! - beter.

Prof. A. Beek RA.

Geneeskunde studenten onduidelijk voorgelicht

Op 20 mei zijn de Regels en Richtlijnen van het Examenreglement voor het komend studiejaar door de Vaste Commissies van de Examens (VCE) aangenomen. In Observant 34 legde redakteur Jacques Herraets Prof.dr. J. Drukker, voorzitter van de dagelijkse commissie voor de examens (DCE), merkwaardige woorden in de mond. Naar mijn idee geeft Herraets een onduidelijke voorstelling van zaken.

Aangezien ik bij bovenstaande VCE vergadering als toehoorder aanwezig was, weet ik wat er besproken is. De meeste studenten geneeskunde hebben de belangrijkste punten ook kunnen lezen in een nieuwsbrief van Commissie Onderwijs (M.F.V. Reflex) over dit onderwerp. Bij deze nieuwsbrief was een enquête opgenomen, om de studenten zelf hun mening te laten geven over hoe zij denken over de consequenties m.b.t. de 80%-aanwezigheidsplicht.

In de betreffende zinsnede leek het erop dat je in jaar 2 en 3 twee blokken mag missen zonder dat daar consequenties aan verbonden zijn. In jaar 4 zouden dit maar liefst drie blokken betreffen. Dit is niet juist.

De VCE stelt een verplichte minimale aanwezigheid in van 80% per blok. Deze aanwezigheid is noodzakelijk voor de toelating tot de bloktoets, ofwel honorering hiervan (want pas na enkele weken na het blok zijn, aan de hand van de tutorregistratie, de aanwezigheidsgegevens bekend). Bij onvoldoende aanwezigheid geldt de toets als niet gemaakt.

Nu is echter ook de regeling ingesteld dat deelname aan alle bloktoetsen verplicht is. Dit betekent dat de niet gehonoreerde blokken tijdens een volgend studiejaar gevolgd moeten worden, iets wat volgens de DCE/VCE niet gecombineerd kan/mag worden met het volgen van een regulier blok. Uitzondering op de 80% aanwezigheidsregel is de zogenaamde verschoonbare reden. De DCE bepaalt of een reden verschoonbaar is.

De hoeveelheid blokken die je bovenop deze regel in een volgend studiejaar mag doen, zal waarschijnlijk beperkt zijn. Dit wordt per individu door de DCE bekeken en niet in de regels en richtlijnen opgenomen. Dit aantal zou voor het 2e en 3e studiejaar 2 blokken en voor het 4e jaar 3 blokken kunnen zijn. Slechts dit werd in de Observant 34 genoemd, hetgeen verwarring bij de geneeskunde studenten te weeg brengt.

Maar dat je bij overschrijding van het nog te bepalen aantal het hele jaar over moet doen, staat niet vermeld.

M.F.V. Reflex is het overigens niet eens met deze manier van sanctionering van de aanwezigheid, evenals maar liefst zo'n 82% van de geneeskunde studenten (13% is voorstander van het huidige plan), gezien de hoeveelheid handtekeningen die verzameld zijn. Uit een eerdere enquête bleek wel dat de meerderheid van de studenten voor een 80%-aanwezigheidsverplichting is, gezien de huidige situatie in de onderwijsgroepen. De bereidheid om mee te werken aan een aanwezigheidsplicht is er dus zeker wel.

Christian Hoebe, vierdejaars geneeskunde, lid faculteitsraad.

Katholiek

Het "bericht uit Maastricht" op de achterpagina van de Observant nr.30 getuigt niet van enig respect voor en kennis van de katholieke eredienst. Zinnen als: "Er komen enkele heren langs met schalen waarop geld kan worden gedeponeerd; in ruil daarvoor mag iedereen een hostie halen", zijn voorbeelden van deze onkunde. Alvorens verslag te doen van een gebeurtenis of zoals bij de Observant gebruikelijk is om op de achterpagina een satirisch stuk te plaatsen, dient de auteur enigermate bekend te zijn met de onderhavige materie. Ontbreekt die kennis - wat bij de geachte auteur Peter Caberg het geval is - dan kan het stuk niet satirisch zijn. Om Peter Caberg behulpzaam te zijn volgt hier een kleine uiteenzetting over de Eucharistie (=Mis) en de Sacramentsprocessie.

- Het Paasfeest is bij de Rooms-katholieken, Grieken en Russisch orthodoxen en alle andere Christenen een hoogfeest waarbij de opstanding uit de dood wordt herdacht van Jezus Christus.

- De "voorstelling" zoals door Peter Caberg wordt geschreven is geen voorstelling, maar een daadwerkelijke viering en herdenking van het leven, de kruisdood en de verrijzenis van Jezus Christus die onder de Consecratie van de Mis door het door de priester uitspreken van de woorden: "Dit is mijn lichaam", en "Dit is mijn bloed" aanwezig is onder de eenvoudige gedaante van brood en wijn.

- Bij de Sacramentsprocessie wordt Jezus Christus dan onder de gedaante van brood in een monstrans gedragen door de priester.

- De bellen worden dus niet gerinkeld voor "Castermans" (Mgr. Castermans was iets netter geweest) maar voor Hem in wie ook tegenwoordig nog veel mensen inspiratie vinden om zich belangeloos voor alles en iedereen in te zetten. Een groot voorbeeld in deze is b.v. Moeder Theresa. Ik beveel Peter Caberg dan ook aan om eens de biografie van deze nobelprijswinnares te lezen, geschreven door Eileen Egan.

Met vriendelijke groeten,
W. Debie.

Openbaarheid

Beste Willem-Jan de Haan, ik neem je uitnodiging in de Observant van 21 mei jongstleden aan om enige uitleg te geven. Zoals je misschien weet is voor elke student geneeskunde een studiegids beschikbaar. Informatie over de Vaste Commissie voor de Examens (VCE) had je kunnen vinden op

pagina 68 en 166. Studenten mogen niet aanwezig zijn bij de VCE-vergadering omdat daar het Examenreglement en de bijbehorende Regels en Richtlijnen voor de Eerste en Tweede Fase worden vastgesteld en zij degenen zijn die de examens moeten afleggen. Dit is beleid dat al lang door de medische faculteit gevoerd wordt. Ik verzet me fel tegen de beschuldiging dat de studentenfractie en de VCE een afspraak zouden hebben gemaakt over het "openbaar zijn" van de VCE-vergadering. Al enkele maanden is de studentenfractie bezig zich te verzetten tegen de invoering van een aanzienlijke verscherping van het Examenreglement. Door middel van brieven aan de Dagelijkse Commissie voor de Examens (DCE) en een gesprek met de voorzitter van de DCE/VCE hebben wij geprobeerd een versoepeling van voorgestelde wijzigingen te bewerkstelligen. In bovengenoemd gesprek heeft de voorzitter van de DCE/VCE aan enkele leden van de studentenfractie toegang verleend tot de VCE-vergadering van 20 mei jongstleden omdat daar de door de studentenfractie voorgestelde wijzigingen besproken zouden worden. Een uitzondering, waar een delegatie van de studentenfractie dankbaar gebruik van heeft gemaakt. Tot zover antwoord op een van je vragen. Voor verdere uitleg ben ik telefonisch bereikbaar. Met vriendelijke groet,

Marie-Elle Vooijs, lid studentenfractie geneeskunde.

Oké, het is waar, uiteindelijk moet je het zelf doen, maar met de vakkennis en de sfeer van

AUTORIJSCHOOL R. ten BRINK

Op weg naar je Rijbewijs

- * -Lessen in VW Golf
- * -Volgens nieuwe rijprocedure
- * -Verantwoord en doordacht fasenplan
- * -Examengarantie
- * -FI 35,- voor 60 minuten

Telefoon 043-613426

Ook voor theorie en speedcursussen

GRONSVELD

Wegens vertrek naar buitenland.

TE KOOP

Volledig ingericht zeer goed onderhouden royaal vrijstaand woonhuis (420 m²).

Fraai aangelegde tuin op het zuiden met veel privacy. Ind. Entree met toilet, grote woonkamer met open haard, open keuken voorzien van inbouwapparatuur, bijkeuken, garage (28 m²).

1e Verd.: 3 slaapkamers waarvan één met balkon, luxe badkamer met twee wastafels, ligbad, toilet en Miele wasautomaat. 2e Verd.: bergzolder en grote slaapkamer.

Direct te aanvaarden. Verkoopprijs f 350.000,- k.k. Inl. 04408-1954.

EEN BED IN 'N HANDOMDRAAI

BEKLEDING

NATUURMATRAS

**NAAR WENS **

PAST IN ELK INTERIEUR

COMFORTABEL EN STIJLVOL

'Euro' is de naam van deze ruime en comfortabele Futon bedbank. Overdag een mooie bank, 's avonds in één handbeweging om te toveren tot een heerlijk bed. Passend binnen ieders budget, al vanaf f 800,-. Leverbaar met afritsbare hoezen in talloze stijlvolle dessins. Onze collectie bevat vele modellen. Kom eens een kijkje nemen of vraag telefonisch om meer informatie.

ISKANDER

Oude Tweebergerpoort 5, 6211 TD Maastricht (50 m. vanaf het Vrijthof). Tel. 043-257883

UNIEK BIJ TOPTIEK : ZACHTE EN

HARDE LENZEN VOOR 300 PIEK!

Natuurlijk incl. oogmeting, aanpassing en nacontrole.

OOK UNIEK: TOPTIEK LEASEPLAN! VOOR DE PRIJS VAN 2 PILS PER WEEK

het hele jaar topkwaliteit lenzen. Informeer meteen!

Of kies voor kleur. Ook zonder sterkte. Verander bruine ogen in blauwe. Of andersom. Voor de prijs van een goede zonnebril!

Markt 28

6211 CJ Maastricht

043-217065

BETROUWBAAR & BETAALBAAR

Bulletin

Uitstekende kennis van de Engelse taal in woord en geschrift.
Ervaring in steno (ook in Engels) en in het werken met computer (o.a. Wordperfect).
Zelfstandig, flexibel, accuraat en onder druk kunnen werken.
Salaris:
Afhankelijk van opleiding en ervaring, max. f 3.509,- bruto per maand (max. schaal 6 BBRA 1984).

Interne vacature 111

Voor de secretariële en administratieve ondersteuning bij de Faculteit der Economische Wetenschappen wordt gezocht een:

secretaresse full-time (m/v)

Deze secretaresse zal werkzaam zijn bij de werkgroep Macro-Economie, vakgroep Algemene Economie en o.a. werkzaamheden verrichten voor de hoogleraar en de ca. 10 medewerkers die bij deze werkgroep zijn ondergebracht.

- Taken:
- verzorging van de correspondentie;
 - type- en copieerwerkzaamheden;
 - archivering;
 - maken en bewaken van afspraken; agendabeheer;
 - onderhouden van externe contacten;
 - voorbereiden en notuleren van vergaderingen;
 - meewerken aan de voorbereiding en organisatie van congressen en symposia.
- Vereist:
- HAVO/VWO (wiskunde in examenpakket gewenst);
 - secretaresse-opleiding;
 - enkele jaren ervaring in een vergelijkbare functie;
 - goede beheersing van het Nederlands en het Engels;
 - goede contactuele eigenschappen;
 - flexibele instelling;
 - ruime ervaring met het gebruik van tekstverwerkende apparatuur (WP 51, DBase);
 - dienstverlenende instelling;
 - affiniteit met de aard van de werkzaamheden bij Economie.
- Salariering:
Afhankelijk van opleiding en ervaring in schaal 5 of 6 van het BBRA (= min. f 2.324,- en max. f 3.509,- bruto per maand).
- Inlichtingen:
Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij mw. L. Raetsen, tel. 888821, of bij prof.dr. J. Muysken, tel. 888808.

BUREAU INTERN. SAMENWERKING

Alpbach Summer School, on European Integration. Het Oostenrijks College en de leerstoel Volkerenrecht en internationale betrekkingen van de universiteit Innsbruck organiseren van 9 tot 25 augustus een cursus over Europese integratie. Deze is bestemd voor studenten in de eindfase van hun studie of pas zijn afgestudeerd. De deelname zal bestaan uit 40 deelnemers uit het voormalige Oostblok en 30 deelnemers uit andere Europese staten. Uit de inschrijvingen worden de beste deelnemers geselecteerd en wordt gelet op een goede verdeling over de verschillende staten. Meer informatie kunt u verkrijgen bij het Oostenrijks College, Reichstrasse 17, A-1010 Wien, tel. 09 43 1 - 433434, fax. 09 43 1 - 4022900.

Euromanagers Forum 1992 will be hold on 10th and 11th December at Brussels. Subject: Career Opportunities in Europe. EMDS is a Brussels-based consultancy, providing specialised services in the field of international recruitment of young professionals. To receive detailed information on Euromanagers Forum '92 together with an application form, send your name and address before September 20, 1992 to: EMDS International, Euromanagers Forum '92, P.O.Box 1, Schaerbeek 4, 1030 Brussels, Belgium.

Brussels TEMPUS-conference 1992: 'Role of higher education in the reform process of Central/Eastern Europe'. Information: Service Commun Interprétation Conférence (SCIC); Commission des CE, 200 Rue de la Loi, B-1049 Bruxelles, tel. 02 236 08 46

Studiefinanciering in het buitenland: Studenten die in Vlaanderen of in het Duitse Noordrijn-Westfalen gaan studeren, krijgen vanaf september 1993 hun studiefinanciering mee. Min. Ritzen van Onderwijs wil dit in de toekomst ook mogelijk maken voor een studie in andere EG-landen.

Nog enkele plaatsen beschikbaar voor cursus Duits in Aken
Net zoals voorgaande jaren organiseren de Universiteit de Liège, de Rheinische Westfälische Technische Hochschule Aachen en de Rijksuniversiteit Limburg zomercursussen Frans, Duits en Nederlands. De cursussen zullen plaatsvinden van 20 juli - 1 augustus. Deelname staat open voor RL studenten die de desbetreffende taal minimaal op VWO niveau beheersen. Er zijn per cursus acht plaatsen beschikbaar. De cursussen richten zich vooral op verbetering van de spreekvaardigheid. Kosten: 250 ECU (f 575,-) all in (cultureel programma, onderdak, eten, excursies).

Inschrijving is mogelijk bij Bureau Internationale Samenwerking (Ika Ploumen tel. 883513). Bij inschrijving moet een bewijs van vaardigheid (VWO diploma of certificaat) getoond worden.

Voor de cursus Duits zijn nog enkele plaatsen beschikbaar. Neem zo snel mogelijk contact op met Bureau Internationale Samenwerking, tel. 883211/883513.

Openingstijden

Het spreekuur 'Studeren in het buitenland' voor studenten en medewerkers wordt gehouden op woensdag- en vrijdagochtend van 09.00-11.30 uur in de Studie-Infotheek van Studentenzaken, Oud-Gouvernement, ingang Lenculenstraat, kamernr. 0311.

STUDENT EN ZAKEN

Studentendecanaat

Woensdag 1 juli vervalt het open en telefonisch spreekuur van de studentendecanen. Ook in de periode van 13 juli t/m 21 augustus vervallen de spreekuren. In dringende gevallen kunt u dan telefonisch

contact opnemen, dagelijks uitsluitend tussen 13.30 en 14.00 uur. Open spreekuur studentendecanen: di. en do. 14.00-16.00, wo. 17.00-19.00 u. Len.26, k. 0310B. Tel. spreekuur ma. t/m vr. 13.30-14.00 u., tel. 883354 (ook voor afspraken).

Studentenpsycholoog

Voor een gesprek met de studentenpsycholoog Ruud van den Berg, kun je een afspraak maken via het secretariaat Studentenzaken, Len.26, kamer 0310B. Tel.: 883354.

Steunpunt Studiefinanciering

Openingstijden: ma. t/m vr. 09.00-12.00 u. en 14.00-16.00 u., tel. 06 - 3 21 21 51, Len.26.

Studie-Infotheek

Bezoek nog vóór je vakantie de studie-infotheek om je er te informeren over verschillende studies, post-academisch onderwijs, stages in het buitenland of over de arbeidsmarkt. Openingstijden: ma. di. en do. 14.00-16.30 u. en wo. 16.00-19.00 u. en vr. 09.00-12.00 u., Len.26, kamer 0311, Tel. 883351.

Centrale Studenten Administratie

Op donderdag 25 juni is de balie gesloten. Openingstijden CSA: ma. t/m do. 13.30-16.30 u. en vr. 09.00-12.00 u.

Werkgroep INKOM '92

De INKOM zal dit jaar plaats vinden van 18 t/m 21 augustus. De Werkgroep INKOM is bereikbaar van ma. t/m vr. tussen 13.00 en 14.00 uur, tel.: 883393.

Agenda Tafelstraat 13

De Tafelstraat is gesloten van 3 juli tot 17 augustus. Goede vakantie! Tot ziens!

Agenda R.K.S.V. Servatius

Iedere woensdagavond mensa, 18.30 u, kosten f4,-, niet-leden f6,-
Wo. 24 juni: 20.00 u, Soiree culturelle, gratis.
Het R.K. Studentenpastoraat Maastricht biedt studenten de gelegenheid deel te nemen aan de H. Mis, iedere donderdagavond van 19.30-20.00 u. en 's zondags van 10.30-11.30 u. (na afloop koffie), adres: Boschstraat 97, Maastricht. Voor info en inschrijving voor activiteiten, tel. 211126.

Agenda Aegee-Maastricht

Elke di.-avond borrel in Joie de Vivre vanaf 22.00 u.
19-21 juni: Aegee kamp
Aegee Maastricht, 883071 (ma.-vr. van 11.30-12.30 u.)

Agenda SIB

Do. 25 juni: 21.00 u, bestuursborrel.
Ma. 29 juni: 20.00 u, lezing van Dhr. de Groot over Politiek Brazilië.
Do. 2 juli: 21.00 u, Eindborrel.
Wo. 19 aug.: 21.00 u, kennismakingsborrel.
Al deze activiteiten vinden plaats in Café van Sloun.
Prettige vakantie, SIB-it next year!

HIBOH

Binnen het COC bestaat de jongerengroep Hiboh. De Hiboh wil homoseksuele, lesbische en biseksuele jongeren met elkaar in contact brengen op een leuke en inspirerende manier. Elke laatste vrijdag van de maand organiseert de HIBOH (Hoi Ik Ben Ook Homo) haar activiteiten. COC, Bogaardenstraat 43, tel: 043-218337

Integrand Maastricht

Bijna klaar met je studie, maar nog niet voor de praktijk? Bel Integrand, bemiddelingsbureau tussen bedrijfsleven, instellingen overheden en vergevorderde academici. Schrijf je nu in! Tel: 883355/97 of loop langs: Bredestr. 4 (09.00-12.30, 13.30-17.00 u.).

MST

Theorie en praktijk combineren? Dat kan! Bel MST voor een interessante werkopdracht op Bedrijfseconomisch gebied. Tel.: 043-435240, ma. t/m do. van 13.30-16.30 u.

LV&S

Einde sportactiviteiten LV&S 1991-1992
Per 26 juni stopt het programma van LV&S voor het academisch jaar 1991-1992. Inmiddels zijn we weer volop bezig om het programma voor het academisch jaar 1992-1993 voor te bereiden. Studenten ontvangen hun aanvraagformulier voor de sportkaart per PTT post. De medewerkers krijgen hun aanvraagformulier in augustus toegestuurd. I.v.m. vakantie is het secretariaat gesloten vanaf **6 juli t/m 31 juli 1992**. Voor zeer dringende zaken is LV&S telefonisch bereikbaar op de dinsdag-, woensdag- en donderdagochtenden, tel 883132. Voor het afhalen van de sportkaart is de balie weer geopend vanaf **24 augustus '92**. De medewerkers van LV&S wensen u een fijne vakantie toe. Op maandag 31 augustus '92 start het nieuwe programma.

Laatste middag academisch jaar 1991-1992

Ter afsluiting v.h. academisch jaar organiseert LV&S een aantal activiteiten voor medewerkers en studenten op vrijdag **26 juni**. Deelnemers (medewerkers) krijgen hiervoor buitengewoon verlof, voor niet-deelnemers blijft deze dag een gewone werkdag. Men kan een keuze maken uit de volgende activiteiten: A) tochten waaronder een wandeltocht (2 uur), een fietstocht (2 uur) of een wielertocht (50 of 80 km). Vertrek: om 13.30 u. vanaf sporthal Randwijck. B) Instuif waaronder badminton of volleybal. Start: 13.30 u. in sporthal Randwijck. Om 15.00 en 16.00 u. vindt de afsluiting plaats van de interne zaalvoetbalkompetitie/toernooi (2 wedstrijden). Info en opgeven (z.s.m.) bij LV&S (zie ook speciale folder).

WETENSCHAPSWINKEL

Binnenkort zijn er bij de Wetenschapswinkel enkele studenten bedrijfseconomie, algemene economie en rechten nodig om onderzoeksvragen van milieu-organisaties te helpen beantwoorden. Omdat er de komende maanden geen Observant verschijnt, kunnen geïnteresseerden zich alvast opgeven via tel. 043-883529/883120. Of kom even langs aan de Looiersgracht 14
Recent verschenen bij de Wetenschapswinkel o.a. de volgende rapporten:

Marlein Ausems, april 1992

"De Daad bij het Woord."

Opvattingen over milieu- en natuurbehoud onder limburgse plattelandsjongeren. In opdracht van de Katholieke Plattelandsjongeren Limburg.

Nicole Stoop, mei 1992

"Voorlichting en begeleiding aan vrouwen met een borstsparende behandeling."

Een verkennend onderzoek naar ervaringen van vrouwen met een borstsparende behandeling. In opdracht van Contactgroepen Borstkankerpatiënten Limburg.

Nicole Niessen, mei 1992

"De juridische status van de lokatiekeuze voor stortplaatsen in het Provinciale Afvalstoffenplan."

In opdracht van Milieu-actiegroep Een Schone Hermangroeve Eygels-hoven.

Gilles van de Wouw, mei 1992

"Een doelmatig depot."

Een onderzoek naar de verhouding tussen de Wet Chemische Afvalstoffen en de Afvalstoffenwet naar aanleiding van de casus Eijsden. In opdracht van de Milieu-actiegroep Eijsden Gifvrij.

Stan Kolkman, juni 1992

"In Wankel Evenwicht."

Een onderzoek naar de functie van de stichting Dagopvang voor Ouderen Maastricht binnen de maastrichtse ouderenzorg en naar de zorgbehoefte van de bezoekers van de Stichting Dagopvang. In opdracht van de Stichting Dagopvang voor ouderen.

Deze en alle andere rapporten van de Wetenschapswinkel zijn telefonisch te bestellen via nr. 883120 / 883529. Een publicatielijst is desgevraagd verkrijgbaar.

GENEESKUNDE

Voortgangstoets FdG

De data van de voor alle studenten van de FdG verplichte voortgangstoetsen voor het ac. jaar 1991/1992 is de woensdag **24 juni 1992**. 1992/1993 zijn de woensdagen 23 september, 16 december 1992, 10 maart en 16 juni 1993.

De eerstvolgende voor alle studenten van de FdG verplichte Voortgangstoets wordt afgenomen op **WOENSDAG 24 JUNI 1992 vanaf exact 9.00 tot 13.00 uur in de tennishal DOUSBERG**. De zalen zijn open vanaf 8.30 uur.

Omdat de ervaring heeft geleerd dat enige tijd gemoeid is met het opzoeken van de plaatsen, dient iedereen om 8.50 uur aanwezig te zijn: **de deuren gaan om 8.55 uur dicht**. De zaalindelingen zijn alfabetisch op achternaam en worden opgehangen met **jaargroepvermelding** bij de informatiebalie van het Bureau Onderwijs (UNS 50, K. 1.216A). **Let op of de jaargroepindeling akkoord is. Zo niet, geef dit dan door bij de onderwijsbalie of tijdens de toets aan de surveillanten**.

Voor invulling van de optisch leesbare antwoordformulieren svp een **HB-potlood** meebrengen. De antwoordformulieren mogen niet later dan 13.00 uur worden ingeleverd. Inleveren commentaren tot dinsdag 30 juni. **Commentaren liggen ter INZAGE** bij de onderwijsbalie v.a. donderdag 2 juli. Resultaten zijn beschikbaar vanaf **ca. 24 juli**. Voor het reglement van orde wordt verwezen naar de Facultaire Studiegids Geneeskunde 1991/1992.

Blok 2.7

Van de lezing "Verouderingstheorieën" door dr. W. Raaijmakers is een setje literatuur aan de balie van het studielandschap beschikbaar om te kopiëren. Het betreft de overheadsheets en twee overzichtsartikelen.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

Herkansing Statistiek

Voor de volgende groepen studenten vindt een herkansingstoets statistiek plaats: M&S 2, M&S B en voor studenten die het oude programma gevolgd hebben. De toets wordt afgenomen op 19 augustus a.s. van 09.00-12.00 uur. Lokatie: Deb 1, kamer 0.122. Voorafgaand aan de toets vindt een responsiecollege plaats op 12 augustus, 10.00-12.00 uur. Lokatie: Deb 1, kamer 0.122.

Herkansing blok 2.4B

Herkansing blok 2.4B: Bioregulatie en -integratie op dinsdag 25-08-1992. Tijd: 13.30-15.30 uur. Lokatie: Deb 1, kamer 122. Studenten die zich willen opgeven voor deze herkansing moeten dit doen voor vrijdag 21-08-1992 bij M. Berndes, tel: 888595 na 12-06-1992 tel.: 881742.

Faculteitsbureau en Bureau Onderwijs FdGW

In verband met het jaarlijks uitstapje zijn de medewerkers van het Faculteitsbureau en Bureau Onderwijs FdGW op vrijdag 19 juni 1992 niet aanwezig.

Balie Bureau Onderwijs FdGW

Op vrijdag 19 juni a.s. is de balie van Bureau Onderwijs FdGW gesloten.

Gevraagd: mentoren t.b.v. Facultaire Introductie GW

De Facultaire introductie GW vindt dit jaar plaats op 24, 25 en 26 augustus 1992. Om de introductie te doen slagen is de medewerking van een groot aantal (ongeveer 80) oudere jaars studenten (mentoren) noodzakelijk. Inschrijfformulieren liggen in de postvakken bij de onderwijsgroepkamers van de GW, Universiteitssingel 50, niveau 1. Meer informatie: P. Breevoort tel.: 881441. Inleveren inschrijfformulieren bij het secretariaat Bureau Onderwijs FdGW, Uns 50, kamer 1.253.

Gevraagd studenten GW

In het kader van een tutortraining voor nieuwe medewerkers van de FdGW wordt een zevental studenten gezocht die met elkaar een onderwijsgroep wil simuleren. De bedoeling is dat een van de deelnemers aan de training de tutorrol op zich neemt en dat de studenten de onderwijsgroep vormen. Wil je tegen een vergoeding van f 15,- hieraan meedelen, geef je dan op bij het secretariaat van de vakgroep O&O bij Fien van Deurse. Tel.: 881121, lokatie: Universiteitssingel 50 niveau 5. Mocht je na aanmelding onverhoopt verhinderd zijn, wil je dan voor vervanging zorgen. Wij rekenen op je. Alvast bedankt voor je medewerking.

VBGGK / Psychoskoop

Doewie!

Ik heb grote bewondering voor columnisten die altijd precies hun kolom weten te vullen. Vierduizend bytes is mijn streefgrootte, maar ik lijk er altijd overheen te gaan. Toch is dat niet belemmerend voor mijn harde schijf staan tientallen files (met namen als IDEE1.EVA en dergelijke) die te korte stukjes opleveren. De afsluiting van een jaargang is een mooie gelegenheid om een paar van die flitsen aan U voor te leggen.

Geluk

Zondagochtend. Ik lig tussen verse lakens op bed nog wat te mijmeren. De gordijnen in mijn bemelsblauw geschilderde dakkapel open. De ramen met hun glas-in-lood-ruitjes wijd open. Zon, stralende blauwe lucht. Buiten ruisen de bomen om mijn huis, merels zingen. Zuvaluwen krijsen hun jachtroep. De jasmijn bloeit en haar parfum drijft bij vlagen binnen. Dan vliegt een zwaluw pardoes mijn slaapkamer binnen, draait pijlsnel en geluidloos een rondje en verdwijnt. Geluk.

Liefde (I)

"Als ze maar een passie heeft," vertelde ik Abraham toen hij vroeg hoe de ideale vrouw er voor mij uitzag. "voor mijn part is ze een bezeten postzegelverzamelaarster. Mooier is gedreven eruditie, boeken, muziek. Piano spelen, sitar, blokfluit, de anklung." Wat later speelde ze een étude van Rachmaninoff, uit haar hoofd, en ik was weg. Gesmolten.

Liefde (II)

Aan mijn voeten ligt een kleine zachte ijsbeer. Sinds een paar weken heb ik het liefste en wolligste bondje van de wereld. Poca, van Pocahontas, een befaamd vrouwelijk Cherokee-opperhoofd. Ze kijkt me aan met grote bruine ogen en likt mijn kuit. Weér gesmolten.

Oproep

Beste dief van mijn autoradio! Door uw doortastende aanpak van zaken zit ik nu met een prachtige tweede-hands slede voor de Car-HiFi die U in grote haast en met achterlating van zoveel glassplinters uit mijn autootje heeft gerukt. Mocht U nog belangstelling hebben voor dit onontbeerlijke accessoire: ik leg de slede op de stoeprand bij mijn parkeerplaats. Met woedende groet.

Groet

Doewie, houdoe, hoi, dag, boië, daaaag, de ballen, houd je taai, take it easy, aangenaam, tabee, alaaf, yo!, zie je, daabaag, tot ziens.

Eva

(2767 bytes!)

Dakloos

In de straat is een meisje aan het verhuizen. Keukengerei, kistjes boeken, een tafel, een matras, een tv-toestel. Alles wat een meisje op kamers zoal nodig heeft. Een heel gesjouw. "Hee boys, kunnen jullie even een handje helpen." Het groepje mannen dat, fles bier in de hand, tegen de muur van het klooster leunt is op zijn minst verrast. Normaal spreekt er niemand tegen hen, zoals zij ook spreken met niemand. Maar dan zetten ze zich in beweging. Op haar aanwijzingen dragen ze haar spullen de gang in, de trap op, naar de kamer onder het dak die de vorige dag ontruimd is. Verhuisd wordt er aan de lopende band in die straat.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Het is een ongewone vertoning. Zij die de reputatie hebben andermans eigendommen naar buiten te dragen, dragen ze nu naar binnen. "Hartstikke bedankt, jongens." Ze posteren zich weer bij de muur van het klooster, in afwachting van een kop koffie of een kop soep. Terwijl ze wachten mompelen ze in zichzelf of schokschouderen wat. "Oe," zegt er een die een tic in zijn schouder heeft, "aaach". "Oe." "Aaach." Het meisje heeft niets gemerkt. Hun gemompel en ongecoördineerde kreten heeft ze voor plaatselijk dialect gehouden. En die flessen bier dan? Dat schijnt in het zuiden zo de gewoonte te zijn. Of niet soms? Ze is hier nog maar net. Hoe herken je een dakloos? Er zijn er met een joggingpak en een rugzak. Of met een strooien hoed. Of een baseballpet. Toeristen, maar dan sjofele. Ook zijn er notoire rebellen en querulanten. Zij weten wat hun rechten zijn: "Waar moet ik dan slapen? Op straat soms!" (Waar anders! Had je maar geen dakloos moeten worden, lul.) En dan zijn er die zich verraden door een tic, een schichtige blik, een hapering in hun motoriek. Daklozen van de geest. Bij hen is de schok der herkenning het grootst. Schilderachtig zijn ze in ieder geval allang niet meer. Zijn ze dat dan ooit geweest? In Roermond dachten ze een jaar of wat geleden nog van wel.

Het moet een jaar of tien geleden geweest zijn dat de Roermondse middenstandsvereniging het plan opvatte het nieuwe winkelcentrum in te wijden met een Franse week. Straten en pleinen zouden omgedoopt worden in Champs Elysées, Place du Tertre, Place Pigalle. De bakker zou Frans stokbrood verkopen, de kaaswinkel Franse kaas en de wijnhandel Franse wijn. En wat zou het leuk zijn, had het uitvoerend comité bedacht, als er voor de gelegenheid een echte Franse clochard werd geïmporteerd. Het is het soort verhalen waar ik geen genoeg van krijg. Stel je voor: de delegatie die uitgezonden wordt om in Parijs, onder de bruggen van de Seine, een geschikte kandidaat op te sporen. Beleef mee: het moment dat ze op de trappen van de Sacre Coeur eindelijk hun man ontdekken, met een vuile baard, windsels om de voeten en een vuurrood ontstoken keelgat. Een echte

professional. Volg: de moeizame onderhandelingen, bekroond met de afsluiting van het contract waarbij de clochard zich verplicht gedurende een week in dienst te treden van de RK Ondernemersvereniging Roermond.

Zo moet het gegaan zijn.

De clochard, zo berichten mijn bronnen, was een doorslaand succes. Terwijl de burgemeester een toespraak hield, de Franse drieluik wapperde en honderden ballonnen opstegen liep hij wat onvast rond, zong een liedje en liet zich fotograferen. Hij bestreek het hele winkelcentrum. Als hij honger had liep hij binnen bij het Keeshoekje (Roermonds dialect voor Kaashoekje) en als hij dorst kreeg kon hij gratis terecht bij de wijnhandel. 's Nachts legde hij zich te slapen in de kiosk op het Munsterplein cq. de Jardin du Luxembourg. De RK Ondernemers waren tevreden. Het was een goed idee geweest.

Toen de week voorbij was overstelpten ze hem met geschenken. (In die week waren ze een beetje van hem gaan houden, meenden ze. Jammer dat hij weg moest.) Vervolgens zetten ze hem op de trein terug naar Parijs.

Een dag later was hij weer terug.

Daarna bekoelde de liefde. Door al die drank die hij gekregen had was hij in een onberekenbare toestand geraakt. Meestal lag hij ergens in een portiek en liet zijn urine dwars door zijn broek het winkelcentrum in lopen. Agressief werd hij ook. Het bleek een jaloerse clochard te zijn die geen concurrentie duldde. Hij vocht voor zijn territorium. Bebloed en stinkend, met een volle broek, lag hij tussen het winkelend publiek. Met een brede boog liepen ze om hem heen, terwijl hij verwensingen en beledigingen naar hen schreeuwde, in het Frans weliswaar, maar ze begrepen de bedoeling.

Het comité kwam in spoedzitting bijeen, maar wat konden ze eraan doen? Hadden ze hem niet zelf naar de stad gehaald? Nu konden ze hem moeilijk laten opsluiten. Omdat hij zo stonk wilde de politie hem niet eens in de cel.

Ziedaar hun probleem.

Hoe ze het oplossen vermeldt de geschiedenis niet. Ik zou er wel achter kunnen komen, maar eerlijk gezegd preferer ik een open einde, dat de RK ondernemers en hun clochard tot in lengte van dagen tot elkaar veroordeelt. Een kwestie van leedvermaak. En van gerechtigheid natuurlijk.

Sinds enige tijd is het stil aan de muur van het klooster. Waar zijn de daklozen? Zijn ze afgeschrikt door de gebeurtenissen in Caberg en hebben ze elkaar gewaarschuwd via de daklozentelefoon (twee blikjes met een touwtje ertussen): 'Mijd Maastricht'. Of is het de zomer en zijn ze opgeslokt door het leger toeristen dat deze maanden de stad overspoelt, daklozen van een andere nominatie, met hun eigen gestoorde motoriek, net als zij op de vlucht voor iets dat uiteindelijk zetelt in hun hoofd? Wanneer de zomer voorbij is zullen ze vanzelf weer zichtbaar worden, achterblijvend als wrakhout langs de vloedlijn.

Hoe herken je een dakloos?

Aan zijn ongelofelijke hardnekkigheid.

Met de muziek mee
(foto Nelis Tutkey)

Jules Dister